

Els assetjadors de Madrid conegueren ahir l'eficàcia de l'aviació republicana

EDITORIAL

Un deure patriòtic

Hem propugnat i hem insistit sovint des d'aquestes pàgines per la necessitat d'una política que, orientada amb els motius i els deures superiors de guerra, sàpiga apartar i ofegar els petits interessos de sector i aconseguir acabar, a cops de colze, amb les empentes i les habilitats partidistes, més o menys dissimulades sota unes consignes que, per altra banda, no són observades ni complertes.

Amb la nostra opinió—opinió sincera i lleial—hi han coincidit altres elements antifeixistes. En realitat, ningú que sigui autènticament defensor de la Llibertat no pot deixar de desatendre la necessitat de disciplina, d'obediència i d'unitat que entra en aquest moment decisiu. Però ja que tots estem d'acord en aquest punt, convindria que les consignes apuntades es concretessin i es traduïssin en actes, i que fossin l'expressió generosa, responsable i unànime dels elements que, per unes raons històriques de legítima defensa i de progrés, han d'estar units sota una mateixa direcció.

Es lícit i convenient el respecte a les modalitats de cada partit i cada organització. Els diversos grups antifeixistes es diferencien per la ideologia que representen i per la tàctica que segueixen. Però avui no és possible admetre lamentables i minúsculs afanyos de proselitisme. En definitiva, el poble català, que té un gran sentit i una extraordinària sensibilitat política i d'observació, adverteix aquells afanyos d'ambició desmesurada i impròpia de les circumstàncies, i els jutja com el que són: com a entrebancadors de l'obra de conjunt que estem obligats a realitzar per a vèncer l'enemic comú.

La captació de voluntats a través d'aquests mitjans no és plaent a la gran massa—aquesta massa que aporta noblement el seu esforç i vessa generosament el seu sacrifici—sinó que l'irrita i la determina a fer el buit als qui la utilitzen. Per la causa superior de la guerra, per elemental i categòric imperatiu d'aquest moment de tan enorme profunditat històrica, és precis procedir amb claredat i generosa lleialtat. El qui no ho entengui ni actuï així posa en evidència la seva irresponsabilitat i la seva irreflexió, nivell moral que l'incapacita per a exercir la seva funció ciutadana.

A propòsit de les Un periòdic feixines de Biscaia xista, a Barcelona

EDEN DECLARA QUE ANGLETERRA NO HA ENTAULAT CAP NEGOCIACIÓ AMB FRANCO

Londres, 12. — El ministre d'Afers Estrangers ha anunciat a la Cambra dels Comuns que no s'havien entaulat negociacions en cap moment, entre el Govern britànic i els rebels espanyols, a propòsit de les mines de Biscaia.

Un emprèstit de 40 milions per a Franco?

Londres, 12. (Urgent). — Segons informacions recollides a la City, un grup d'interessos privats ha concedit avui al Govern de Salamanca un emprèstit de 40.000.000 de lliures esterlines.

Avui quedarà oberta la frontera pirenenca

HOM PREVEU EL FINAL DE LA POLITICA D'INTIMIDACIÓ EMPRADA PER LES POTENCIES FEIXISTES

Londres, 12. — A aquesta capital s'observa amb força ironia la campanya de Premsa a què es llueixen Itàlia i Alemanya a base de la supressió del control internacional a la frontera hispano-francesa. Segons els més caracteritzats òrgans de la Premsa italo-alemanya, la supressió del control ha provocat gran disgust a Londres i els esforços comuns de París i Londres per a acabar amb el conflicte espanyol han quedat molt afèblits.

No cal dir que aquestes informacions són completament fantàstiques. Als cercles oficials es destaca, aleshores, a la nit, que el viatge de mister Edén a Deauville, on celebrà diverses conferències amb l'ambaixador a París, sir Eric Phipps, tingué per objecte precisament, tenir informes de primera mà sobre l'actitud francesa. Aquesta —en el que respecta a Anglaterra— és claríssima. Mentre a l'Espanya rebel hi ha una frontera —la luso-hispana— completament oberta i sense controladors, França es reserva el dret de fer el mateix amb la seva frontera.

Es clar que a Londres s'adonen que aquest gest de França encloïa una protesta contra la no intervenció tal com s'ha vingut practicant fins ara. A Londres es comprenen perfectament els interessos francesos en el problema espanyol i es pot assegurar que no es farà res

que pugui trencar la cordialitat existent, al llarg del procés de la «no intervenció», entre França i Anglaterra.

Aquesta és l'opinió general que reflecteixen els periòdics d'aquest país, aleshores els òrgans que, d'ordinari, solen mostrar-se més o menys cordials, per no dir simpatitzants, amb Franco. I és que a Londres cada dia es té més la tendència a tractar el problema espanyol des del punt de vista d'un vast complot italo-alemany en el qual Franco i els seus satèl·lits han exercit el paper, poc honorós, de lacais.

Els òrgans més o menys oficiosos es mostren molt fermes davant les calumnies llançades per la Premsa italo-germànica contra França. «Com és possible —es pregunta un d'aquests òrgans— que amb vuitanta o noranta mil homes a Espanya encara s'atreveixin aquests països a parlar d'una pretesa violació de la «no intervenció» o de parcialitat?

En resum, la situació —que es jutja greu— no es considera insoluble. A Londres es creu precisament que l'actitud adoptada per França és susceptible d'influir decisivament en el futur del conflicte espanyol. Però no hi ha cap dubte que en aquest moment a Londres vigilen amb atenció el que pugués ocórrer pel costat de les potències feixistes, els dirigents de les quals, en veure proper el final de la política d'intimidació, podrien voldran reprendre ofensives d'ècaracter diplomàtic que puguin pertorbar la ja agitada vida europea.

Antena

«Adelante», òrgan de la Federació Socialista Valenciana, en una crònica del seu corresponent de Catalunya, s'ocupa de la victòria conseguida al C. A. D. C. I. Llegiu la manera com jutja un socialista el procediment d'uns altres socialistes:

«Pero en la Asamblea del pasado domingo, los elementos nacionalistas vieron que sus esfuerzos, contrarios a la mayoría, serían vanos. Hicieron una posición (oposición?) digna, y únicamente se preocuparon de que el procedimiento de ingreso a la U. G. T. estuviese de acuerdo con los Estatutos del Centro y las normas democráticas, tan queridas siempre en Cataluña.»

Seguidament passa l'esmentat corresponent a posar de relleu la magnitud de la victòria.

«El C. A. D. C. I. cuenta con 60.000 afiliados. A la Asamblea general no asistieron más que 600. Los catalanistas ofrecieron a la presidencia de la Asamblea un modo de votación amplio que habría dado al ingreso una fuerza fulminante, pero los elementos del P. S. U. de Cataluña, que a veces parece que se olvidan de la doctrina democrática y marxista que ha presidido siempre las reuniones de los miembros de la U. G. T., quisieron precipitar la votación. Rechazaron un procedimiento democrático por el procedimiento de la maniobra más o menos encubierta.»

«Lo que podía ser una victoria magnífica se convirtió en una victoria verdaderamente fuente de dudas. De los 60.000 afiliados votaron unos 400: 310 en favor y 86 en contra.»

«Las apetencias del momento y la táctica habitual del P. S. U. malograron un triunfo que habría tenido gran resonancia. Pero aún se puede rectificar. Si dentro de la U. G. T. barcelonesa, mediada por el P. S. U., el C. A. D. C. I. conserva su destacada personalidad, no ocurrirá al Centro lo ocurrido recientemente a la Federación Nacional de Estudiantes de Cataluña, fermento de la intelectualidad del mañana, que, cohibida en un primer momento en el seno de la U. G. T., se ha separado de esta Sindicat a consecuencia de los procedimientos, lamentados más arriba, que son exclusivos de ciertos elementos suficientemente conocidos.»

Ens sembla que serà millor que nosaltres no posem cap comentari a aquesta pugna de criteris entre mateixos socialistes o ugetistes.

ES COMUNICA LA DECISIÓ FRANCESA AL PRESIDENT DEL COMITÈ

Londres, 12. — L'ambaixador de França, senyor Corbin, ha estat al «Foreign Office» aquesta tarda, a dos quarts de quatre, i ha lliurat a Lord Plymouth el document en el qual França anuncia al Comitè de «no intervenció» que entràr definitivament en vigor demà, a les dotze del dia, la decisió ja anunciada divendres passat per França, en la reunió plenària, relativa a la retirada del control en la frontera franco-espanyola.

EDEN S'ENTREVISTA AMB ERIC PHIPPS

Londres, 12. — Edén, que ha aprofitat el «week-end» per a fer una excursió a bord del iot «Princess», del qual és propietari Lord Kemsley, ha tingut ocasió de trobar-se amb l'ambaixador a París, sir Eric Phipps, a Deauville. Aleshores, a la nit, retornà a Londres per tal de reprendre avui les seves ocupacions al «Foreign Office».

ELS EE. UU. CONTINUEN APLICANT LA LLEI DE NEUTRALITAT

Washington, 12. — La decisió francesa relativa al control internacional dels Pirineus es considera en (Passa a la pàgina 4)

Tots els objectius militars facciosos del Centre foren eficaçment bombardejats

Les forces catalanes lluiten pels carrers d'Albarracín

L'enemic fa desesperats esforços per apoderar-se de Villanueva del Pardillo

ELS NOSTRES CACES HAN ABATUT TRETZE APARELLS FACCIOSOS

COMUNICATS OFICIALS

DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL

València, 12. — Ministeri de Defensa Nacional. — Comunicat de les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Al llarg de tota la jornada d'avui, l'enemic realitzà desesperats esforços per a reconquistar Villanueva del Pardillo, en les proximitats de la qual s'ha lluitat des de punta de dia fins després del capvespre.

Les nostres forces han contraatcat amb braó i han frustrat totes les temptatives de l'adversari, al qual s'han ocasionat gran nombre de baixes. S'han sostingut no solament a Villanueva del Pardillo, sinó a les posicions circumdants que el dominen.

L'enemic segueix rebent constants reforços.

ARAGO. — Els facciosos pretén rescatar les posicions que els havien arrabassat, seguien atacant molt fortament, sense haver pogut aconseguir que les nostres forces desallotgessin els llocs que aconseguiren ocupar.

Als altres fronts, sense novetats.

EXERCIT DE L'AIRE

Resum dels serveis prestats per l'aviació durant el dia 12 de juliol:

PRIMERA REGIO AERIA. — CENTRE. De les 5:50 a les 7:20, tres aparells de gran bombardeig realitzaren un vigorós atac sobre Boadilla del Monte, Villaviciosa de Odón i Villamantilla.

A les 8:30, dos avions de la mateixa classe, descobriren un comboi de camions que marxava en direcció a Villaviciosa de Odón i als quals bombardejaren, així com també l'esmentat poble.

A les 7, aparells de caça en nombre de trenta que havien sortit a protegir els de bombardeig, metrallaren una bateria antiaèria emplaçada al S. E. de Boadilla del Monte.

A les 7:17, algunes esquadres efectuaren els següents bombardeigs: Contra tropes enemigues a Navalcarnero, a la part E. del mateix poble i a la carretera; contra tropes enemigues amagades als boscos al N. O. de Sevilla la Nueva; contra tropes enemigues a Navalcarnero, per segona vegada, i contra tropes enemigues a Sevilla la Nueva; contra posicions faccioses al E. i N. O. de dit poble i contra el poble situat al N. E. de Villamantilla i al mateix temps també fou bombardejat el bosc situat al N. E. de Villanueva de Perales.

A les 8:10, bombardeigs contra concentracions faccioses a Alcorcón.

A les 8:55, un dels nostres aparells de gran bombardeig que verificava reconeixement a la reguerra, es trobà amb onze caces que s'elevaren de l'aeròdrom de San Martín, i els quals no aconseguiren agafar-lo. L'aparell lleial bombardejà l'aeròdrom d'Avila, on hi havia vuit o deu avions, i totes les bombes caigueren a Reguero, dintre del camp i es produí una gran explosió.

A les 9:22, quaranta avions de caça, metrallaren les tropes rebels a les trinxeres de la Casa de Campo.

A les 11:30, reconeixement per dos avions de gran bombardeig sobre la província de Segòvia i bombardeig de l'aeròdrom de El Pinar, del qual s'elevaren alguns avions.

A les 13:10, sis avions de gran bombardeig realitzaren atacs sobre Boadilla del Monte, Villaviciosa de Odón, Villamantilla i Villanueva de Perales.

A les 14, quaranta avions de caça que sortiren a protegir altres de bombardeig realitzaren, després d'acabar aquest servei, un metrallament contra les posicions enemigues de Valdemoro.

Quatre d'aquests atacaren un caça enemic, que pretenia escometre un dels nostres de bombardeig. El caça enemic fou abatut als voltants de Valdemoro.

Els mateixos atacaren amb foc rasant les tropes enemigues a la Casa de Campo i a una columna de camions prop d'Aracua, als quals es odirren moltes explosions, la qual cosa fa suposar que anaven carregats de municions.

Seguidament, les mateixes esquadres metrallaren les trinxeres enemigues properes a Majadahonda.

A les 14:26 bombardejà del bosc situat a un quilòmetre al N. E. de Boadilla del Monte.

A la mateixa hora, una altra esquadra, realitzà un bombardeig sobre les tropes faccioses congregades a Villaviciosa de Odón. Un dels aparells d'aquesta esquadra, en emprendre el retorn, fou atacat per tres caces enemigues, i s'entaulà un renyit combat.

Dos dels aparells rebels, foren abatuts. El nostre quedà també destruït. El pilot i el bombarder caigueren entre les nostres línies i les de l'enemic. Pogueren arribar en territori lleial gràcies a la seva serenitat i valentia i a l'auxili que els prestaren les forces lleials.

En el camí fou ferit greument d'un tret el bombarder.

Entre les 14:40 i 14:45, tres esquadres bombardejaren els voltants de Villafraanca del Castillo, les tropes rebels de Pozuelo d'Alarcón i les concentrades a Majadahonda.

A les 15:30, es bombardejà l'extrem N. del bosc situat al N. E. de Boadilla del Monte, així com també aquest poble.

A les 16:50, s'elevaren trenta-tres aparells de caça, en rebre avis que avions enemigues atacaven les nostres tropes per la part de El Escorial. Pogueren aconseguir-los i s'entaulà un renyit combat. Els avions facciosos eren sis trimotors i cinc bimotors, protegits per uns trenta caces; encara que possiblement n'hi havia d'aquests molts més que no foren vistos, una de les nostres esquadres atacà els trimotors i els bimotors, els quals empergueren ràpida fugida, i llançaren les bombes fora de les nostres línies. Algunes d'elles caigueren a les seves pròpies línies.

El combat, que fou de bastant duració, es desenrotllà sobre territori enemic. El resultat definitiu d'aquest fou el següent: un «Heinkel» i vuit «Fiats» abatuts, i tres d'aquests darrers caigueren dintre de les nostres línies. Nosaltres vàrem perdre un aparell el parador del qual signora.

A les 17:10, fou bombardejat, entre San Martín i Nava del Rey, un comboi de vint camions.

A les 19:30, fou bombardejada la part Est de Villafraanca del Castillo. Els caces que protegiren aquest servei atacaren per cinc vegades amb llurs metralladores les tropes enemigues a la Casa de Campo.

No ha retornat a la seva base un aparell que sortí el matí a efectuar un servei molt profund de reconeixement a la reguerra.

SEGONA REGIO AERIA

LEVANT. — A les 5:45, un aparell de gran bombardeig practicà un reconeixement sobre l'arxipièlag balear.

De l'aeròdrom situat a l'Est de Palma de Mallorca, s'elevaren dos «Fiats» que atacaren el nostre avió. Aquests els feu front i aconseguí abatre un dels «Fiats», el qual envoltat d'una espessa fumera, caigué al mar.

La jornada d'avui ha estat una de les intenses i victorioses de la nostra aviació. A part d'haver causat enormes danyos i baixes a l'enemic amb els seus bombardeigs i metrallaments, ha destruït tretze avions, amb dels quals eren dels més moderns i potents.

Les nostres baixes, donant per perduts els dos avions que no han retornat a la seva base, s'han limitat a tres aparells.

DEL GOVERN CATALA

Comunicat del cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el President de Catalunya.

El del matí: Lleugers tiroteigs de posició a posició, sense conseqüències.

FRONT DEL NORD

BOMBARDEIG DE LES POSICIONS ENEMIGUES AL FRONT DE BURGOS

Santander, 12. (Del nostre enviat especial). — Al front de Burgos, a les quatre de la matinada l'enemic ha obert intens foc de canó sobre les nostres posicions de reguerra. Especialment sobre Corconte ha engegat nombrosos trets, alguns dels quals no han esclatat.

Les bateries rebels han emmudit durant alguns minuts; però mitja hora després han repetit l'atac. Tampoc aquesta vegada no han tingut fortuna els canons enemigues.

Al camp enemic es nota moviment de forces a El Barruelo i a El Camino de Soutillos de Hinojosa. La nostra aviació ha fet vols de reconeixement sobre els fronts base i muntanyes.

Una de les nostres esquadres ha llançat algunes bombes sobre les posicions enemigues d'Espinosa de los Monteros.

En un dels vols sobre el camp enemic, la nostra aviació s'ha trobat amb diversos aparells alemanys que volaven amb direcció a Reims. L'aviació facciosa, quan ha al-

(Passa a la pàgina 5)

JOC DE PARAULES

Han sortit unes veus per a dir, que el Front Popular havia d'ésser substituït pel Front Antifeixista. Simple joc de paraules. El Front Popular va néixer per a actuar contra el feixisme. És, per tant, un autèntic front de combat antifeixista, amb representació de totes les forces revolucionàries del país.

«Per què, doncs, anar a un canvi de nom? Què resolrem amb això? Quina importància té la terminologia? Ja hem vist la identitat que ha existit entre un Consell de la Generalitat i un Govern de la Generalitat. Si governa bé, tant se val que s'anomeni Consell com Govern. Amb el Front Popular succeeix el mateix. Si reunim les grans fraccions antifeixistes, si interpretem amb la varietat de matisos el gran pensament de llibertat i de democràcia, ¿per què ha de substituir-se el seu nom pel de «Front Antifeixista»?

Podran ésser revisats i millorats els programes, d'acord amb les exigències del moment. Però, a Catalunya, acostumem a dir que el nom no fa la cosa».

LA FORMULA BRITANICA

Quina fórmula proposarà el Govern anglès per tal de resoldre el problema del control? Aquesta pregunta, que deurà ésser contestada oficialment a darrers de setmana, és des d'ara com una endevinalla per als periodistes i diplomàtics del món.

En l'aspecte purament tècnic del problema, la solució no seria difícil. Informacions coincidents asseguren que els esforços d'Anglaterra s'orientaran en el sentit de substituir les patrulles navals per la inspecció en els ports d'arribada. La resta del mecanisme controlador no sofriria modificacions.

Cal tenir en compte, però, que, ultra el problema tècnic del control, hi ha el de la retirada dels voluntaris i el de la bel·ligerància, els quals presenten moltes més dificultats. Tothom sap que la pretesa guerra civil espanyola és una agressió italo-alemanya contra la República, i d'ací ve la gravetat extraordinària de la situació.

El control, en si mateix, hi sortiria guanyant amb la substitució de les patrulles navals per observadors als ports. L'inconvenient d'un tal sistema és que no pot funcionar sense l'express consentiment del Govern de la República, per un costat, i del titular Govern de Burgos, per l'altre.

El ministre d'Afers estrangers de la República, senyor Giralt, en unes declaracions fetes dies passats, es decantava a admetre el principi del control als ports sota determinades condicions, una de les quals, segons es diu, seria la prèvia retirada dels combatents estrangers.

Admetrien aquesta forma de control Franco i els seus protectors? Ho dubtem. La vigilància directa als ports faria gairebé impossible, o reduiria molt, l'ajut de Mussolini i Hitler als facciosos.

Com pot creure's que aquests s'avinguin al reforç del control per tots dos costats, si llur desig i llur única esperança és que s'affluïxi el control a les fronteres i a les costes rebels i es mantingui a les fronteres i a les costes republicanes?

Pel que toca al problema de la bel·ligerància, sembla que Anglaterra estaria disposada a reconèixer el caràcter de bel·ligerants als facciosos i als republicans dins les aigües territorials espanyoles. És allò que se'n diu la bel·ligerància reduïda, que en les circumstàncies actuals afavoriria els rebels, per bé que no tant, ni de molt, com la bel·ligerància completa. De totes maneres, hom considera que Anglaterra només acceptaria això després de la retirada dels combatents estrangers.

El precisament Franco acaba de fer a un representant de "The Times" unes declaracions del tot contràries a la retirada dels "voluntaris". El més bo de les al·ludides declaracions és que el cabdill rebel afirma que els pretesos voluntaris són patriotes que depenen del Govern del respectiu país, i que si es retirassin serien castigats amb la pèrdua de la nacionalitat.

Heus ací, doncs, que Franco desment allò que, sobre aquest punt, va escriure dies enrera Mussolini a "Il Popolo d'Italia", en aquell article anònim on deia que el seu Govern no havia enviat els tals voluntaris i que per tant només Franco pot alliberar-los del compromís de lluitar als regles dels "nacionals" espanyols. El cabdill facciós, que no s'ha assabentat, pel que es veu, de l'article de Mussolini, ha fet un flac servei al "Duce".

Qui no s'adona que, amb tots aquests antecedents, serà difícilíssim a Anglaterra de trobar i de fer acceptar per tots els interessats, una fórmula que resolgui el problema del control i els altres problemes que s'hi relacionen?

No hi cap ja ni el recurs que s'ha adoptat altres vegades: passar dies. Ho impedeix l'actitud de França, que ja ha suprimit a la frontera pirenenca el control internic.

A. ROVIRA I VIRGILI

ELS ESPORTS

Davant l'Olimpiada Obrera d'Anvers Catalunya selecciona els seus representants

ATLETISME

A l'estadi de Montjuïc tingueren lloc, diumenge a la tarda les darreres proves d'Atletisme que han de servir per a seleccionar els nostres representants a l'Olimpiada Obrera d'Anvers.

Les proves donaren els resultats següents:

110 metres tanques. — 1. Cardús (Te. rassa), 20 s. 3-5; 2. Amat. 110 metres lises. — 1.ª sèrie, Mañu (Buc), 12 s. 3-5; 2.ª sèrie, Mañu (Escola Treball), 12 s.; 3.ª sèrie, Carreras II (Barcelona), 12 s. 2-10; 4.ª sèrie, Amat (Barcelona), 11 s. 6-10; Duran (Girona), 11 s. 9-10; Ventura.

Martell. — Felip Tugues (Badalona), 39'60 metres; J. Tugues i Ricart. 110 metres femenins. — Giró (Inst. Escola), 14 s. 2-10; Ribé.

400 metres lises. — De les tres sèries la millor ha estat la tercera, que ha estat guanyada per Pratmarçó (Buc), 52 s. 9-10; Giravol i Ventura.

Els guanyadors de les altres dues sèries han estat Mas i Albinyana.

Pes. — Ricart (Buc), 11'76 metres; J. Tugues i Gener.

60 metres tanques femení. — Caldentey 11 s. 2-10.

1.500 metres lises. — Piferer (Barcelona), 4 m. 14 s. 5-10; Montfort, Comabella, Oliveras, Gen, Planas i fins a tretze classificats.

Ais darrers 400 metres Piferer ha passat a Montfort, que havia portat el cap a la resta de la cursa.

5.000 metres. — Fernández (Lleida), 33 m. 43 s. 2-5; Cervera i Quim.

Perau. — Consegal (Buc), 3'30 metres; Lorenzo, 3'20 metres, i Gener, 3'10 metres.

Triple salt. — Consegal, 13'10 metres; Company i Arnó.

Llargària femenina. — Ribé, 4'75 metres (Inst. Escola).

10.000 metres marxa. — Grau Garcia (Buc), 48 m. 20 s.; Albesa i Guri.

NATACIÓ

A la Piscina de Montjuïc i també per a seleccionar els nostres nedadors per a Anvers, el Comitè Català Pro Esport Popular ha organitzat unes proves les quals donaren els resultats següents:

50 metres lises, infants. — Pons, 41 s. 4-10; Alenyà i Giner.

1.500 metres lises. — Salvo, 23 m. 46 s. 2-10; Prats i Albarnadé.

WATER-POLO

HA COMENÇAT EL TORNEIG CATALA

Diumenge al matí, començà a jugar-se el Torneig català de Water-polo, competició reservada als jugadors de menys de vint anys, i que temporalment substituirà els campionats de Catalunya. El primer partit, jugat a la piscina de Montjuïc, entre el Barceloneta i el Mediterrani, fou molt disputat. Acabà major superioritat el Barceloneta, que guanyà per tres vots a dos. Els del Mediterrani posaren molt d'entusiasme i portaren bona tònica defensiva.

Els equips eren: Barceloneta: Amare, Amaro, Giménez, Ullan, Guillén, Escudé, Moreno, Medirana; Liminyana, Penya i Bolinches R. Ruiz B. Ruiz, ribe i Arde.

Arbitratge, molt encertadament, el col. Legat Bataller.

BEISBOL

RESULTATS DEL TORNEIG JOVENTUT

Primera categoria
Fox, 9; Nacional, 0.
Segona categoria
Alguers, 1; FAET, 12.
Catala, 4; Fox, 5.

Tercera categoria
Barcino, 7; Jon Ruu, 15.
Espanya, 28; Catala, 27.

FUTBOL

L'ESPANYOL VA BATRE EL LLEVANT PER 2 GOLS A 1

L'Espanyol assolí diumenge davant el Llevant, de València, i en partit corresponent al Torneig Copa President de la República, una mercedosa victòria, malgrat fer-se-li difícil en bona part de la lluita.

En iniciar-se el joc, l'equip espanyolista imposà un persistent domini, que la majoria de vegades no reeixí per l'encert escàs a rematar de la tripleta central de la línia davantera, malgrat l'excel·lent joc de Prat i de Bosc.

El Llevant es defensà sempre amb mutisme i coratge, i en alguna ocasió la sort l'afavorí de ple, al·lo que un gran xut de Prat posà i pal i en altres es fallaren ocasions claríssimes amb el porter del Llevant, completament batut.

Les característiques generals del primer temps resultaren de gran domini de l'Espanyol, però malgrat això, acabà amb empat en un gol.

El Llevant va reaccionar molt durant els primers minuts de la segona part i el domini s'anivellà. Als quatre minuts, un centre de Freixa va donar ocasió a Nieto a aconseguir el primer i únic gol de la tarda del Llevant.

Malgrat aquest gol en contra, l'Espanyol va imposar-se novament, fins que al vint-i-cinc minuts, un canvi de Chas a Bosc, l'aprovità aquest darrer, per a endinsar-se i empatar d'un xut ras per l'angle. Als trenta-set minuts, un centre de Prat, rematat de cap per Chas, valgué a l'Espanyol el gol de la victòria.

De l'equip guanyador destacaren Teruel, a la defensa; Cardús, el més regular de la línia mitjana, i Bosc i Prat, de la davantera, especialment el primer, que formà un gran partit.

Del Llevant, bé, Valero, i també Arater, Palahi i Freixa.

Arbitratge el col·legiat Planell, i els equips s'arreglaren en conseqüència: Espanyol: Martorell, Teruel, Pérez, Cardús, Sans, Espada, Prat, Albesa, Chas, Cortés i Bosc.

Llevant: Valero, Arater, Calpe, Rubio, Palahi, Dolé, Puig, Nieto, Martínez, Pizà i Freixa.

La vida a la Ciutat

NOTES POLITIQUES

ATENEU REPUBLICA DE CIA

En l'assemblea que tingué lloc el dia 25 de juliol, després de donar compte dels treballs portats a terme, per la reorganització de la Joventut d'E. R. de C. E. C. d'aquest Ateneu, foren nomenats i aprovats els companys Joan Rallo i Marín, d'legat; Salvador Puchol i Aldaz, sots-delegat; Felix Ardiaca i Gil, secretari; Vicenç Climent i Pasqual, tresorer; Miquel Morell i Anyó, comptador; Ramon Alana i Gasulla, Vicenç Ferrer i Roca i Antoni Joan Celis, vocals.

Després de prendre possessió del càrrec, els esmentats companys acordaren de fer palesa la seva més fervent adhesió al partit i així mateix la seva incondicional al president honorari i soci fundador d'aquest Ateneu, Lluís Companys.

També, entre altres acords, s'engueren el d'enviar un fervent salut a tots els combatents dels diversos fronts de lluita.

NOVA JUNTA

El Casal d'E. R. de C. d'Español Ferrer ha nomenat la Junta següent:

President, Avell Fernández Neira; vice-president, Félix Curto Cit; secretari, Ramon Danes Camall; vice-secretari, Enric Cardenal; Boix; comptable, Josep Marqués Casapós; caixa, Vicenç Gella Garcia; bibliotecari, Pere Abril Doménech; vocals, Josep Sala Benito, Joaquim Alvarez Fernández, Josep Arocas Pérez i Jaume Solà Gil.

CONVOCATORIES

— La Secció de Lampistes i Electricistes del Sindicat Metal·lúrgic de Barcelona U.G.T., recorda als seus afiliats la conveniència d'assistir a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc avui, dimarts, a les sis de la tarda, al seu local social.

— Es recorda a tots els delegats sindicals de grup (Escoles del C. E. N. U.) el deure que tenen d'acudir a la reunió que tindrà lloc avui, dimarts, dia 13, a les sis de la tarda, al local del Passeig de Pi i Margall, 80, principal.

— La Junta Administrativa del Casal del Mestre: president, Joan Gaspar; secretari, Pau Boson; tresorer, Joaquim Golobardes; bibliotecari, Teresa Colls; comptador, Josep Eljas; vocals, Anicet Vilhan i Darvi Ballester.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

— La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

LA FESTA NACIONAL DE FRANÇA A BARCELONA

Amb motiu de la Festa Nacional francesa, el Consolat General de França tindrà el gust de rebre els seus compatriotes al domicili del Consolat General (Plaça Catalunya, 20), demà, dimecres, dia 14 d'aquest mes, de dos quarts de dotze a dos quarts d'una de la tarda.

Aquest número ha estat visat per la censura

Frontó Novetats

Avui, tarda, a dos quarts de cinc, partit a cistella:

ECENAKRO - BLENNER contra

CANTABRIA - BASURCO

Nit, a un quart d'onze, partit a pala:

NARRU II - VILLARO contra

AZPIOLEA - JAUREGUI

Detalls per cartells

Frontó "Nuevo Mundo"

CADA DIA, GRANS PARTITS / MA I A RAQUETA PER QUADRES MIXTOS

Vegeu detalls per cartells

FARRE PIJUAN

METGE ESPECIALISTA

PELL URINARIES

DEFECTE SEXUALS

RBLA DE CANALES. 11. 1er de 12 a 11 de 4 a 8

ENCENEDORS

CASA SUBIROS

Hospital, 42 - Tel. 13651

CONFERENCIA AL CASAL DEL MESTRE

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

Demà, dimecres, a les sis de la tarda, el company Ramon, membre de l'Executiva Nacional de la F. E. T. E. donarà una conferència sota el tema: «Què pensa la F. E. T. E. davant el moment actual».

La personalitat destacada del conferenciant i la importància del tema requereixen l'assistència de tots els afiliats a les Seccions de la F. E. T. E.

FRONTO TXIKI ALAI

Avui, tarda, a les quatre:

NATI - BENE contra

ALEGRIA - MARIA CONSUELO

Nit, a les deu:

SAGRARIO - MARY contra

MATILDE - AURELI

Detalls per cartells

Frontó Principal Palace

Avui, tarda:

ARRATE - EQUIAZU contra

ELORDI - ECHABURU

GUILLERMIN - IRIZAR contra

GOENAGA II - SARASOLA

Detalls per cartells

Llegiu LA HUMANITAT

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES

Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1

Carrer Nou de la Rambla, 18. PELL - SANG - VENERI - PROSTAT. MATRIU - IMPOTENCIA - DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta

BLENORRAGIA

Un producto nuevo DAGONAR 2, de efectos asombrosos.

Infecciones de los riñones, vejiga, prostatitis, cistitis, etc.

Los médicos to

LA NOSTRA TASCA

Martí Barrera i la reconstrucció i renovació econòmica de Catalunya

Avui comencem a publicar aquesta secció per la qual aniran desfilant els homes, les entitats i els organismes d'Esquerra Republicana de Catalunya, en el seu treball al servei del poble. Són molts els lluitadors anònims o els dirigents que fan una tasca gens brillant però molt efectiva, que militen sota els plecs de la bandera d'E. R. C. i que el nostre poble ignora o no coneix prou bé. Una tasca de valoració i de popularització s'imposa, es fa indispensable. Aquesta tasca és la que anem a emprendre.

Dirigents del Partit, Casals i Centres, Comitès, representants, delegats en els llocs oficials... tots els elements d'E. R. C. aniran passant per la nostra secció. No seran pas intervius ni propagandes fàcils. El periodista explicarà la labor portada a terme pels homes d'E. R. C. amb dades del que han fet, exposant quina ha estat la tasca d'aquests homes i quins els resultats d'aquesta tasca. Avui inaugurarem la nova secció amb Martí Barrera, secretari general del Consell Permanent d'E. R. C. i figura estimada dels obrers catalans.

Martí Barrera, secretari general del Consell Permanent d'E. R. C. i membre del Consell d'Economia de Catalunya, figura estimada dels nostres obrers, treballador infatigable i sempre en el seu lloc de responsabilitat (Foto. Puig - Farran)

Pocs dies després del 19 de juliol, quan encara pels carrers de Barcelona es vivien escenes emocionants, al despatx del Conseller de Treball, a la qual aleshores encara s'anomenava Via Laietana, es reuneixen els representants de les dues sindicals i dels principals partits catalans. Hi havia, entre altres, Ruiz Ponsat, Quera Molares, Josep Viladit i Boer, García Brlan... Tots presidits per aquell qui els havia convocat, Martí Barrera, el Conseller de Treball.

Les masses populars havien començat una transformació. Calia encarrilar les seves ansies, perquè no es perdessin en la ineficàcia. I calia donar forma legal i coordinació als seus esforços creators. Martí Barrera, a la sortida d'aquesta reunió, proposà al Govern de la Generalitat la creació d'un Consell d'Economia, encarregat de portar a terme una sèrie de realitzacions de caràcter social i econòmic que era urgent de no deixar abandonades a l'espontaneïtat i a l'inexperiència del carrer.

I així es formà aquest Consell d'Economia que ha estat un dels organismes més eficaços i més transcendents de tots els que han col·laborat en la renovació del règim social de la nostra terra. Obra d'E. R. de C. i per iniciativa de Martí Barrera. Aquest, en formar-se el primer Govern de bloc antifeixista, passà a ocupar un lloc preeminent — no pas pels honors, sinó per la feina i la responsabilitat — en el si del Consell que ell havia creat. El departament d'organització del treball li fou atribuït. En companyia de Vicenç Bernades i de Soler i Bru hi representava — i hi representa encara — E. R. de C.

IMEDIATAMENT COMENÇA LA TASCA

Qui ha conegut Barrera a la Conselleria de Treball, durant els mesos difícils de després de la victòria del Front Popular, entre el sabotatge dels patrons i l'onada de vagues i de conflictes socials, qui l'ha vist rebent comissions, parlant amb els periodistes, presidint reunions, cercant acords, provocant punts de coincidència, signant bases de treball, tota la feina feixuga i compromesa d'anar donant a la vida del treball de casa nostra una nova estructura, qui hagi vist Martí Barrera durant aquells mesos escassos en el seu despatx de la Via Laietana, sap d'avancada quina ha estat la feina principal que ha desenvolupat durant aquest any de lluita antifeixista i d'estructuració d'un nou règim.

En l'actuació del Consell d'Economia, Martí Barrera es pot dir que ha tingut un paper principalíssim. S'ha encarregat moltes vegades de les qüestions més difícils, de les comissions de més compromís. Una ràpida revisió al conjunt de la seva actuació en aquest sentit ens farà fer càrrec de l'enorme treball portat a terme.

El primer acte i el més transcendental del Consell d'Economia, fou la fixació d'un programa econòmic que marqués la pauta que s'havia de seguir i que totes les organitzacions representades es comprometeren a defensar i procurar establir.

crot, i els casos generals solucionats passen d'una trentena.

Una de les feines més delicades que fou encarregada a Martí Barrera per la delegació del Consell d'Economia, fou la de servir d'enllaç entre aquest i les representacions consulars radicades a Barcelona, a fi que aquestes darreres poguessin clarament l'abast que havia de tenir l'aplicació del Decret de Collectivitzacions en les empreses on hi haguessin ingressos estrangers, per tal com a nombrosos casos produïa com a conseqüència una veritable pluja de reclamacions. Al departament regentat per Martí Barrera, es fixà d'una manera clara i concreta la forma d'aplicar els preceptes del Decret de Collectivitzacions a les empreses estrangeres i una vegada referendat pel Consell d'Economia fou ell mateix que serví d'enllaç amb el cos consular per a comunicar-los-ho.

Aquesta és, a grans trets, la tasca realitzada per Martí Barrera, representant d'E. R. de C. al Consell d'Economia.

Barrera és l'home que calia per a una tal feina.

Conceïdor, per pertanyerhi, de la classe treballadora catalana, vell militant del moviment obrer, que ha sabut interpretar sempre les aspiracions dels treballadors catalans i el veritable sentit de les seves lluites, home d'una gran capacitat de treball, que es sap envoltar dels auxiliars que li calien, amb totes aquestes característiques, Martí Barrera havia forçosament de donar un rendiment magnífic — si ens és permès de dir-ho així.

Els obrers han trobat en ell un company, les autoritats estrangeres un governant responsable, els membres del Consell un treballador infatigable i, encara que moltes vegades l'hàgim vist ben esgotat, un col·laborador entusiasta.

Durant onze mesos, aquestes qualitats han estat dedicades exclusivament a la feina de reconstrucció i renovació econòmica de Catalunya. En aquesta tasca ha trobat ajut i col·laboració lleial en Joan Pérez, en Galan, en Francesc Canyades, en tants d'altres que ja estaven al seu costat a la Conselleria de Treball.

El que pensa Barrera de l'esdevenidor econòmic de Catalunya, de la nostra futura ordenació, no és pas tema, per interessant que sigui que pertanyi a aquesta secció.

Darrerament, el Govern de la Generalitat l'ha cridat a presidir la Comissió de Responsabilitats, encarregada d'entendre en tots els casos de responsabilitats derivades del moviment feixista i fer-se càrrec dels béns particulars dels encartats en l'alçament feixista.

En un altre lloc i a la Secretaria General del Consell Permanent d'E. R. de C. i en tantes d'altres funcions que accidentalment té al seu càrrec, Martí Barrera deixa l'Esquerra Republicana de Catalunya en primer lloc.

I aquest és, per a un home de partit, el millor elogi.

VICTOR

Rètols per a aparadors

Casa Grau

Mercaders, 36 - Tel. 25645

BENGALÉS DE GUERRA

CORS ARTIFICIALS

Alexis Carrel, el famós home de ciència autor de *L'home i la inconnu*, sembla que en l'actualitat col·labora en una sensacional descoberta, a saber, a fabricació de cors artificials. Aduho Lindbergh, l'aviator conegudíssim, diuen que ha volgut sumar-se al transcendent experiment.

No seria sobre que el Govern de la República, bon punt hagi madurat prou la idea de Carrel i els seus col·legues, faci una adquisició important de cors d'aquests, exigint, és clar, que la precisió de llur funcionament impulsés a millorar fins al·lò on calgui llurs aspiracions i sentiments. Canviar el cor dels homes, si no és per a elevar-ne la moral, fóra una despesa inútil. Donant per assumpt que no sigui així i els cors mecànics que fabricar Carrel assegurin, pel cap baix, les excel·lents qualitats del seu producte, aleshores si que fóra qüestió de formalitzar la comanda, amb la qual cosa podríem resoldre, en la post-guerra, esgarrioses dificultats.

Tots tenim la seguretat que guanyarem la guerra. La totalitat del territori ibèric tornarà a ruïlla sota la direcció del seu Govern legítim, no cal dir-ho. Però això ens planteja un greu problema. Què en farem de tants individus, nombrosos, de tipus feixista o feixistoide, que no per veure's vençudes seran convençuts?

Molt senzill. Caldria diagnosticar, observar, classificar i fer un destriament dels casos. Aquells que acusin un feixisme o filofeixisme de caràcter lleu, podran ésser guardats amb la persuasió i el raonament. I els de pronòstic greu o reservat, impermeables a tot consell, podran aprofitar-se, mitjançant l'adopció d'un cor artificial més bo que el natural, que els privi d'incórrer mai més en els delictes de lesa humanitat que porten un any cometent.

J. M. FRANCES

VARIACIONS

No dubtem que encara hi haurà algú que es creurà en l'inefable deure d'estimular el Govern de Catalunya. Seran aquells que estan convençuts de viure la realitat a còpia de repetir-ho ells mateixos, sense adonar-se que viuen en un món fictici; fictici i no irreal. Mentrestant, però, el Govern moralment fort que el poble reclama ja pot parlar d'haver iniciat la labor encaminada a efectuar el traspass dels serveis d'ensenyament. I aquesta magnífica posició ens revela d'una manera implícita que el Govern coneix a fons el problema vital de Catalunya, que ha trobat la paraula justa per entaular conversa amb el Govern de la República i que, respecte a l'esdevenidor, pot mirar-lo cara a cara.

La premsa de Madrid ha començat a parlar de les eleccions que han d'ésser celebrades al nostre camp en virtut del compliment del decret de sindicació obligatòria per als camperols a l'efecte de garantir la nova economia catalana a base de la Cooperació. Els comentaristes no volen ariscar-se a fer pronòstics. Nosaltres tampoc en farem. Però no volem estar-nos de dir que si els camperols catalans tenen consciència de qui són — i estem segurs que ho saben — una vegada més afirmaran el seu indiscutible dret a oposar-se a la colonització. El pagès català ha donat i pot donar lliçons a qui té la pueril pretensió d'allotjar-lo.

Dimenge es reuní en assemblea la «Federació Catalana de Societats de Teatre Amateurs». Les conclusions aprovades ratifiquen la necessitat que l'obra de la Federació sigui reconeguda oficialment, d'acord amb el que succeeix amb les seves fraterals Institucions de Txecoslovàquia, la U. R. S. S., Polònia i altres països. No dubtem que el conseller de Cultura, conceixedor de l'obra de la Federació, atindrà la justa petició que li és formulada. A més, l'assemblea de la «Federació Catalana de Societats de Teatre Amateurs» establí de forma diàfana que l'actor amateur no ha d'ésser un competidor de l'actor professional, sinó que ha d'ésser el «pionier», et que desbrossa el camí i, també, el que el consolida.

Per al pròxim dissabte hi ha el projecte d'inaugurar les tasques de la Conferència Ampliada de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, organitzada per la Federació de Barcelona-Ciutat amb l'activa, eficaç i cordial col·laboració del Secretariat General. La Conferència Ampliada de Barcelona-Ciutat serà una preparació dels futurs comicis que han de celebrar les J.E.R.E.C. Serà, també, un crit d'alerta per als que, equivocadament, volen ignorar la potencialitat d'unes Joventuts que harmonitzen els principis obreristes insubornables amb els ideals que es fonamenten en un nacionalisme substancià amb l'entranyable amor a tots els pobles.

J. NAVARRO COSTABELLA

El feixisme amenaça Anglaterra

Es tenen noves notícies del camp feixista a Gibraltar. Com a resultat d'una posició anglosaxona d'aquesta zona, els quals s'onen detalls de l'actuació dels feixistes, de les activitats i que es dedueixen d'alguns dels seus actes, s'ha de dir que la direcció i també, sense cap mena de dubte, a llur impuls i influència.

Arà s'ha sabut, per conducte digne de tot crèdit, que a les muntanyes d'Alcalá de los Rios s'efectuen amb una rapidesa tremenda treballs de fortificació.

Els dirigents feixistes alemanys, es troben instal·lats als dits monts els canons «Bertha», dels quals tant es va parlar durant la guerra europea.

Segut al gran abast d'aquests canons, el lloc on s'emplacen, l'encerclament artiller que suposa per a Gibraltar, la notícia ha inquietat la població.

Es sap que en els treballs de basament, instal·lació i camuflatge hi prenen part uns vint obrers, escrupolosament elegits pels feixistes.

AMENACES A ANGlaterra

En contrast amb aquesta notícia, millor dir, confusa, s'ha conegut una altra que dona realitat, forma i cos a la campanya iniciada recentment pels feixistes contra Anglaterra.

Als pobles propers al Penón, Málaga, Algeciras, La Línea, etc., els feixistes llueixen a les solapes de llurs americanes uns botons que porten aquesta inscripció: «Gibraltar t'indenta».

Les amenaces de les ràdios de Sevilla i Cadix, dels periòdics que es publiquen a Andalusia, de les converses, van lligades amb aquest fet de franca hostilitat vers la Gran Bretanya, fet agreujat per l'amença que suposa la instal·lació dels canons «Bertha» a Gibraltar, el qual bé que s'acumula als pobles propers al Penón i pels treballs que es realitzen dirigits per tècnics alemanys i italians.

ELS FACCIOSOS PERSEGUÏDORS... UN VAIXELL ANGES... Els facciosos els excessos de llenguatge dels quals són comentats pels periòdics anglesos, arriben en llur atreviment a extrems inconcebibles. S'atreveixen a perseguir els vaixells anglesos.

Recentment entrà al port de Gibraltar un vaixell mercant, «African Trader», que anava carregat de prop per un canó de guerra.

EL FOHRER

sortí del port l'endemà, protegida per un destructor de la mateixa nacionalitat.

ELS ALEMANYES ESTABLEIXEN DIPLOMÀTICA D'ESSÈNCIA PER A LLURS SUBMARINS

Un dels evadits, que feia freqüents viatges al Marroc durant la seva estada a la zona facciosa, ha manifestat que a la rada de Getares, propera a Algeciras, i en una altra de petita, entre Ceuta i Tànger, els alemanys han establert uns dipòsits d'essència per a llurs submarins.

La rada de Getares fins ara havia estat mancada de valor militar i estratègic, però des que actuen en aquestes costes alemanys i italians, s'ha convertit a jutjar per les activitats que en ella s'hi desenvolupen, en un punt de gran importància.

Agressivitat i isolament del feixisme en la política europea

"Haurem de desafiar Londres i París"

Ha estat un moment culminant de l'ofensiva italiana contra Anglaterra i França, amb motiu de la seva negativa a continuar el joc del feixisme en la guerra contra Espanya, l'article publicat per Farinacci, vocal del Gran Consell Feixista, al periòdic «Regime Fascista». És un veritable model de literatura totalitària, que mereix ésser conegut. Diu així en la situació actual, «quina és la línia de conducta que se li ofereix a Itàlia? És un fet clar que, mentre prevalgui a Anglaterra la política filofeixista d'Eden, i mentre el jueu Blum manté a França, Itàlia ha de trencar tota relació amb tots dos Governos, la incorrecció dels quals està provada hasta la sacietat.

Això dit, també és claríssim que davant la primera provocació del Govern de València, caldrà actuar implacablement per mitjà de greus represalies, i de tal manera, que, a més d'un càstig per als espanyols roigs, llancem obertament un desafiament a Londres i a París.

Davant del tot i el resultat d'Itàlia i Alemanya, aquests dos éssers viscósos, que són Eden i Blum no deixaran, segurament, com de costum, de fer el bé desistat amb la pell del lleó. Però si se senten animats per a reaccionar, i tenint en compte l'actual manca de preparació militar britànica i la debilitat interna de França, a mig bolxevitzat i serà millor arribar a les mans amb ells, i ara mateix millor que demà, és a dir, en el precís moment en què convingui als nostres enemics.

«Que aquesta és l'opinió d'un periodista? No. Aquesta és l'opinió d'un membre del Gran Consell Feixista, consell aulic de Mussolini, publicada en un periòdic italià, on no apareix una línia que no sigui de conformitat amb les instruccions del «Duce». Sense oblidar que una de les missions del Consell Feixista és informar sobre l'orientació de la política exterior italiana. Pot donar-se major prova sobre el terreny fals que trepitja avui el feixisme en la política d'Europa?

Doncs en tenim una altra: Henri de Kerillis és, per antonomàsia, el periodista polític de les dretes franceses. Fins fa molts pocs dies ha estat una mena de cridaner dels interessos dels rebels espanyols a França. Féu freqüents viatges a Burgos i a Salamanca. Publicà articles encomiatístics sobre l'obra de Franco, en fi. Doncs bé: en molts pocs dies ha canviat la seva tònica d'una manera sorprenent. Francès de totes maneres, ja començat a veure clar en el cas d'Espanya? Heus aquí el que acaba d'escriure en el seu periòdic, «L'Europe»:

«Es lògic preguntar-se si el que desitja Alemanya a la Mediterrània, acompanyada per Itàlia, és una posició estratègica potent, destinada a influir sobre el Govern de València, o a un altre contra França i Anglaterra.

A Canaries, al Marroc espanyol i a Balears, els germano-italians tenen avui bases aereonavals de primer ordre, que, junts amb les de Sardenya, Sicília i illots italians del Sud, re-

Visca Catalunya!

No pretem pas fer un cant a la nostra Pàtria; però sí analitzar l'abast de l'expansionisme patriòtic, sintetitzat pel crit de «Visca Catalunya!»

Per als catalans nacionalistes — entenem per aquests els que per damunt de tot posen l'ideal patri—, l'exclamació de «Visca Catalunya!», és la frase que corona tota actuació orientada envers aquell anhel de superació dels nostres ideals. «Visca Catalunya!», no és una arma còrda que pugui ésser llançada per uns nacionalistes contra uns altres, per simples diferències d'ideologia política.

En veritat que ens dol l'esdeveniment del passat dimenge a l'assemblea del C.A.D.C.I., en la qual la presidència de l'acte i bona part dels concurrents es poguessin considerar vençuts per haver oït de llavis d'uns assistents als actes, el crit de «Visca Catalunya!»

«Es que potser aquells que llavors

es sentien ofesos no l'han proferit mai aquest crit? És que no no l'haguessin llançat mai, pel sol fet d'ésser catalans, no podien sentir-hi; perquè això equivaldria a del·laxar d'ésser-ho.

I no acaba aquí la nostra sorpresa, catalans, que ja en la primera de les dues assemblees el company president del C.A.D.C.I. va dir que el mot de català per sí sol no vol dir res.

«Es que cal afegir-hi res més al mot de català? No és precisament l'esperit de catalanisme que ha inspirat sempre les lluites socials i polítiques de Catalunya? O és que aquest moviment social no és català?

D'ésser així, que no sigui català, des d'ara el podem considerar alià i fracassat, que mai a Catalunya no podran arrel·lar-hi altres sentiments ni ideologies que no siguin les nostres, racionalment catalanes.

Manuel LLEDO

Del front de guerra

Crònica de la Divisió 30 (Francès Macià - Lluís Companys) per LLUIS CAPDEVILA

Els que s'enriqueixen amb la guerra

La posició de l'escriptor que afaïlla el poble és sempre, en totes les èpoques i totes les latituds, molt còmoda i profitosa. Aquesta, però, és una posició absolutament menyspreable per a l'escriptor de consciència, car tan vil és ésser local del burges com ésser-ho del poble. Al poble no se li ha de mentir mai, mai no se l'ha d'enganyar, i l'escriptor honrat, el que l'estima veritablement, el que no vol abusar-ne, ni explotar-lo, ni fer-lo servir d'escambell, no ha d'amagar cap dels defectes que troba en el poble. Precisament per amor no ha d'amagar-los. Ara, del 19 de juliol del passat any ençà són molts els escriptors que es diuen revolucionaris, que es diuen escriptors proletaris. La majoria d'ells, però, tenen un passat burges — burges en el sentit peyoratiu del mot — i d'odi al poble. En realitat, no han fet més que canviar d'amo: si abans adulaven el burges avui adulen l'obrer. I l'obrer conscient, el poble conscient, no ha de voler ésser adulat.

Per això — n'estic segur — aquesta crònica d'avui disgustarà a molts. N'estic segur però l'escriu creient servir la veritat i la justícia que és la millor manera de servir el poble. N'estic segur, però l'escriu a pesar que sé que avui al que parla clar i alt, al que assenyalava defectes i abusos li diuen feixista i antirevolucionari. A mi, però, no m'ho poden dir sinó els que, quan jo anava a l'exili, a la presó o en conducció ordinària per carretera, servien la Llaga i la Dictadura del difunt Primo de Rivera. Cada dia els organismes oficials, per mitjà de la premsa, adverteix el poble contra els comerciants que especulen amb la guerra, que posen preus abusius a les viandes i altres efectes necessaris a la vida de cada dia. Més clar: que roben. I com que al que roba li diuen lladre hom ha de treure la conclusió que a la reraguarda abunden els lladres.

Roba l'adroguer, el mercer, el pel·laxer, el carnisser, el canalles, el que ven verdures. Roben el comerciant de la ciutat i el del camp. I els roba més inc, més desvergonyit, perquè la majoria d'aquests «revolucionaris», d'aquests nous rics de la revolució, per a ésser més revolucionaris, per a estar més en situació, es neguen a pagar impostos i contribucions, impostos i contribucions que el Govern necessita per a la guerra.

Sé d'una fàbrica els obrers de la qual, un cop foragitat l'amo, an sols pensaren a rebre les hores de treball i augmentar els jornals.

Recordem l'orgia de la Gran Guerra. Recordem les ràpides fortunes fetes a Catalunya venent als aliats digrons avariats, mules velles, canyes de borra, sabates amb sola de cartó. He escrit «eventos», però cal traduir «eventos». Ara passa el mateix: amb la diferència que abans robàvem a l'estranger i ara ens roben a nosaltres mateixos.

A França l'any 1793 el comerciant que augmentava els preus a preu de seu era considerat enemic del poble i acabava els robaforis posant el cap a la finestra de la guillotina. Quina feina hi hauria si així fèiem el mateix!

Cal que aquest abus acabi una vegada. Cal que el Govern de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona s'imposin. Cal perseguir el comerciant lladre i declarar-lo faccós i castigar-lo amb el màxim rigor: no les quatre parets d'una cella a la presó, sinó una sola parell per al comerciant que s'enriqueix amb la guerra i roba el poble.

Hi ha homes que al front de guerra ofereixen generosament la seva vida. I no ho fan pas perquè, a la reraguarda, uns altres es dediquen al robafori més infame, més vergonyós.

LLUIS CAPDEVILA

Calanda, juliol.

DIABETICS

per la vostra salut compreu els aliments garantits de la

CASA SORRIBAS

Astúries, 48

Llúria, 62 (entre Consell de Cent i Arad)

Manso, 72 (davant de Mercat)

Aliments especials per a diabètics de l'aparell digestiu, infància, etc.

Felicitació a Neville Chamberlain

La Unió Catalana Pro Societat de Nacions ha enviat un telegrama de felicitació a Mr. Neville Chamberlain, Primer Ministre de la Gran Bretanya, amb motiu d'haver estat nomenat President honorari de la «League of Nations Union».

El text del telegrama és el següent:

«La Unió Catalana Pro Societat de Nacions us envia les més cordials felicitacions pel vostre nomenament de President honorari de la «League of Nations Union» i us ofereix una sincera cooperació en el vostre treball.—Per la U. C. S. D. N., Rubió, president».

VAIXELLES
CRISTALLERIES
NEVERES
PREUS INCOMPETIBLES
LLORENS RBLA. DE LES FLORS, 30

Informació de l'Estranger

Avui quedarà oberta la frontera pirenenca

(Ve de la 1ra. pàgina)

aguesta capital com la conseqüència lògica dels recents esdeveniments.

A les esferes diplomàtiques nord-americanes aquesta decisió s'esperava des de feia ja alguns dies.

No obstant, és té l'esperança que la política de no intervenció no serà totalment abandonada.

Les personalitats més representatives del Govern dels Estats Units ajuden com sempre els esforços de totes les potències favorables a l'esmentada política. No obstant, a les esferes autoritzades es declara que Nord-Amèrica no farà cap gest diplomàtic per a intervenir prop de les nacions europees en les actuals circumstàncies.

L'actitud dels Estats Units continua essent la mateixa, sense cap modificació, i la llei de neutralitat continuarà aplicant-se a governamentals i rebels fins que acabi la guerra civil.

A HOLANDA CREUEN QUE ELS QUE SEMBLA ESTAR MÉS DECIDITS PER ANAR A UNA GUERRA EUROPEA, SON ELS QUE N'ESTAN MÉS ALLUNYATS

La Haia, 12. — La decisió francesa relativa al control a la frontera dels Pirineus no ha causat sorpresa ni inquietud a Holanda, on, al contrari, sembla que hi ha un corrent d'optimisme. Es creu que certes actituds encara poden modificar-se a darrer moment.

D'altra banda, ningú no s'ha pres seriosament certs rumors circulats a Holanda, segons els quals, de la situació creada per la decisió francesa podria derivar-se una nova guerra europea, puix que els cercles competents de La Haia creuen que els que aparenten estar més decidits a anar a aquesta guerra són, en realitat, els que n'estan més allunyats.

LA MALA FE DE LA PREMSA ALEMANYA

Berlin, 12. — Quan l'agència DNB

donà a la publicitat la decisió del Govern francès de retirar el control a la frontera amb Espanya, l'esmentada agència oficiosa suprimí alguns paràgrafs del document oficial francès, especialment el que es referia a la salvatga que tal decisió seria posada en pràctica així abans de la data assenyalada no s'accedís a les condicions formulades pels francesos.

Un altre punt important que fou suprimit és aquell en el qual el Govern francès anunciava que, malgrat la retirada del control, sostenia tots els altres compromisos de la no intervenció.

El document francès, mutilat d'aquesta manera, fou comentat violentissimament per la premsa alemanya, la qual el qualificà de veritable ultimàtum.

Tant d'enrenou s'arribà a produir, que dissabte, al vespre, el Govern francès publicà una nota en la qual desmentia les informacions alemanyes i feia constar la veritat dels fets. Però, malgrat això, la premsa alemanya d'ahir no publicà ni el text íntegre de la decisió francesa ni el comunicat oficial francès esmentat.

ELS OBSERVADORS DE LA FRONTERA PIRENENCA RETORNARAN A LES LOCALITATS DE CONCENTRACIÓ

Tarbes, 12. — Arran de la notificació oficial cursada pel Govern francès, en la qual s'anuncia la decisió de suspendre el control a la frontera dels Pirineus, el coronel Lunn, cap del control internacional de França, ha adoptat totes les disposicions necessàries perquè els observadors neutrals estiguin en situació d'abandonar llocs demà, al migdia, per a retornar a les localitats de concentració, situades a alguns quilòmetres a l'interior del territori francès.

RESSONS DE LA NOSTRA LLUITA

QUI HO ENIEN AIXO?

Eden afirma que la frontera francesa continuarà tancada i no defuig de reconèixer Franco com a bel·ligerant

Londres, 12. — Eden ha declarat aquesta tarda a la Cambra dels Comuns que vindres venen informada el Comitè de no intervenció de les negociacions que li foren encarregades per a trobar una solució conciliatòria a les dues tesis en pugna.

A continuació, i contestant una pregunta d'Attila, Eden ha dit: «La decisió del Govern francès no ha d'esser interpretada com una repulsa de les relacions comercials amb el Govern espanyol. Les fronteres franceses continuaran tancades».

Després, uns diputats han tornat a parlar de la qüestió del reconeixement de Franco.

EL SENYOR EDEN O LA INGENUITAT PERSONIFICADA

Londres, 12. — El diputat laborista Begwood Benn ha fet aquesta tarda a la Cambra dels Comuns la següent pregunta a Eden:

«Es veritat que Franco s'ha negat a concedir permís per a rebre el consol britànic a Bilbao, el qual no se li concedirà la bel·ligerència?»

A la qual cosa Eden solament ha contestat:

«M'han dit que no és veritat».

LA PREMSA ITALIANA DIVULGA LES VIOLACIONS DE LA NO INTERVENCIÓ COMENÇA PER ITALIA

Roma, 12. — El que fins ara eren confessions vergonyants de les violacions per part d'Itàlia a l'acord de no intervenció, es converteixen en manifestacions considerables com una glòria nacional.

El «Corriere della Sera» publica una sèrie d'articles sobre la participació de l'aviació italiana en la guerra civil espanyola, al costat de la Brigada Internacional.

MES DE MIL LLIBRES ESTERILS PER ALS FAMILIARS DE LA BRIGADA INTERNACIONAL

Londres, 12. — S'han rebut més de mil llibres esterils amb destí al fons de socors als familiars dels membres de la Brigada Internacional que lluita a Espanya.

La subscripció continua oberta a tot el país.

El Comitè organitzador d'aquests fons de socors llança ahir una nova crida a tot el poble treballador britànic, per tal que continuï contribuint a aquesta benèfica obra, dirigida als familiars dels que lluiten a Espanya per al triomf de la democràcia.

BELGICA AJUDA LA POBLACIÓ CIVIL ESPANYOLA

Brusselles, 12. — En la sessió cele-

complementat i, en certa manera han iniciat aquells magnífics corals que en la gran òpera ocupen un lloc principalíssim i que hem pogut constatar en l'audició de «Kluge», del «Boris Godunov» i del «Tsar Salomó».

Així la música de masses que França i Àustria deixaren als dominis fràgils de l'òpera i Espanya als de la sarsuela decadent, trobà a la U. R. S. S. aquells grans amadors que l'han elevat per tots els mitjans, àdhuc des de l'aparell sonor que acompanya les imatges animades del lleng.

Un dels compositors que més ha reeixit en aquest aspecte ha estat Isaac Dounaievsky, nascut en una de les províncies de la Rússia, d'on els jueus foren expulsats i que fa poc ha estat condecorat pel Govern soviètic amb la Banda de l'Ordre Roja del Treball. Dounaievsky ha assolit en un temps ben limitat una justa fama. Li coneixem les seves cançons que acompanyen els films soviètics «Tres camarades» (cançó de Kakhovka); «El Circ» (cançó de la Pàtria); i «Les joies garçons» (marxa), i en elles hem pogut constatar la seva justa celebració. Aquesta música de Dounaievsky, que ha passat per totes les etapes del compositor ben dotat; que s'ha produït a les il·lustracions veritablement magnífiques d'aquella joia sublim de la poesia clàssica coneguda per «Cantic dels Cantic» i que ultra les obres de Lope de Vega, de Goldoni, de Beaumarchais, de Gozzi i de Mollière, ha musicat magistralment alguns «sonets» de Shakespeare, ha estat la veritable revelació del creador de la música de masses, ja profitosament iniciada en els diversos números de la sèrie opereta «Les fiances».

Aquest fet concret ens fa pensar en la inutilitat de voler carregar en l'home buit i circumstancial de Pierre Degenyot el cançó de les multitudinàries. Si la cultura del proletariats ha de fonamentar-se no més en la gran quantitat de carquinyolisme que encloïen els compassos d'una «Internacional», d'uns «Fils del Poble» o d'unes «Barriades», gairebé no valdria la pena de fer una revolució com no fos per a enderrocar el patat on hom compongua aquestes músiques, que, si bé han gaudit d'una imponent popularitat entre les masses incultes, ressonant llurs acords en totes les gestes rebels, des de Lille a la Rússia Soviètica, no han trobat altre ambient que aquell que circumstancialment li han assenyalat unes organitzacions que no han assolit, però, la popularitat de les masses, ja que, per no haver estat fetes amb el cor, tampoc no els ha pogut entrar dins de l'ànima.

Doncs les cançons de masses han entrat amb Dounaievsky dins un altre nou d'una simplicitat musicalment científica al qual no encaixen tots els compositors que ho han intentat. Nosaltres en tenim un que en aquest aspecte s'ha destacat i ha excel·lit amb avantatge: Enric Moren. Però Moren, que ja ha passat els setanta anys, és un compositor d'eterna joventut, i Dounaievsky és un jove de madura ciència que representa una troballa, una troballa com tantes d'altres que ens han vingut d'aquells pobles models, que avencen vers una nova organització totalitària de la vida. Aquests pobles són els que constitueixen l'actual i gloriós Unió de Repúbliques Soviètiques.

Fa pocs dies que el noticiari de València ens notificava l'acord del Govern de la República, de concedir una subvenció, per cert ben merescuda, a la nostra inquieta i treballadora Associació Obrera de Concerts.

Precisament, en aquests moments, hem rebut la memòria impresa corresponent a les tasques desenvolupades per aquesta organització musical durant el curs del 1935-36, amb el retard que les circumstàncies han obligat a llurs dirigents. No cal, doncs, que nosaltres destaquem aquestes procel·lants activitats de l'Obrera, que de tant en tant consten en aquest interessantíssim document.

Francesc Nollé i Lisa, l'actiu i entusiasta secretari general d'aquesta popularíssima entitat, dedica en tres parts del seu opuscle, lloc preferent a relacionar per ordre cronològic les activitats desenvolupades per l'Obrera; a comentar detalladament els més importants i destacats esdeveniments i, després d'exposar el quadre d'artistes que en l'esmentat curs col·laboraren, dedica una darrera part a la reproducció dels més importants comentaris de Premsa.

La ploma seriosa de Francesc Nollé, abundosa en dades i justa de conceptes, representa un viu historial d'aquesta benemèrita i avui justament subvencionada Associació Obrera de Concerts.

L'Associació d'Ideals Pràctics ha tancat el «Curs d'Història de la Literatura Pianística» des del segle XVII, amb un magnífic concert a càrrec del mestre Ferran Ardevol.

Integraven el programa «Retrats d'Orient», de Schumann; «Segona Sonata», de Szymanowski; i «Concert», de Stravinsky, en les quals obres, llevat la de Szymanowski, col·laboraren eficaçment els pianistes senyores Nuri Boix i Elinor Fabrè.

Aquestes, amb el mestre Ardevol, aconseguiren calides aplaudiments de la sala Ribas, la qual sortí més que satisfeta d'aquest interessantíssim concert.

El darrer concert simfònic de la nostra eminentíssima Orquestra Municipal d'Instrumentos de Vent, atragué a Belles Arts una fantàstica gèrmen, que deixà ben sentat que amb la «inopportunitat» wagneriana, excepte «El Diluvi» ningú no hi creu.

Es innombrables wagneristes barcelonins pogueren satisfer a grat el seu desig de veure el gran wagnerià de Bayreuth, i més encara, quan al programa «oportunitat» hi calgué un uns excel·lents interpretis.

Oïrem res més que «Faust-Overture», preludi de «Parsifal» i «El Mestre Cantaire» i «Siegfried-Idyll», que amb l'escena final de «La Posta dels Déus» feren desbordar l'entusiasme d'aquella enorme massa d'oients que aplaudí frenèticament el mestre Lamote de Grignon, el gran director de sempre i l'inequívoc professorat de l'Or-

Assemblea extraordinària del C. A. D. C. I.

ELECCIO DE NOVA JUNTA

Diuenge al matí, al local social de l'entitat va tenir lloc l'assemblea general extraordinària del CADCI. En aquesta assemblea havia de discutir-se la modificació dels estatuts i reglament interior i havia de procedir-se a l'elecció del nou Consell d'Administració. També havia de donar-se tramit a alguns assumptes deixats pendents de l'Ordre del dia de l'assemblea ordinària celebrada el diumenge anterior.

Si es té en compte que el CADCI té en l'actualitat uns 60.000 socis, és fàcil de constatar que l'assistència d'uns 900 assembleístes és una cosa molt migrada. Es modificaren

alguns articles dels estatuts i reglament interior. Per 800 vots a favor i 56 en blanc fou elegit el nou Consell, el qual restà format de la següent manera:

Pere Aznar i Soteras, secretari general; Manuel Aragó i Mercader, secretari interior; Joan Malagarriga, caixer; Agustí Cid, comptador; Angel Gutiérrez, secretari d'Acció Social; Salvador Roca i Roca, secretari de Cultura; Ignasi Juvé, secretari d'Asserences Socials i Provisió; Lluís Blanco, secretari de Cultura física; Ramon Massot, secretari de Propaganda; i Andreu Pi-quer, secretari de Delegacions.

Del comerç exterior de Catalunya

La revolta del 19 de juliol de l'any proppassat, ha alterat profundament l'economia catalana, passant el control de la producció, especialment els principals i més importants indústries, de mans de la iniciativa particular a la de la societat anònima a mans dels sindicats obrers controlats per ells tots sols o fiscalitzats per la Generalitat.

Aquest canvi en les branques productives de l'economia catalana, la desorganització i l'adaptació d'altres activitats a les noves i primordials necessitats de la guerra, han tingut, entre altres conseqüències, la de portar una forta perturbació al comerç d'exportació amb la consegüent repercussió dins l'economia catalana.

Creu que el que ha ocorregut a l'Argentina, deu haver passat, en més o menys escala, a altres països, però per ésser més conegut, en referir principalment el que ha passat a Buenos Aires.

El comerç d'exportació de Catalunya cap aquí no era el que podia i havia d'ésser abans del 19 de juliol, però d'aleshores ençà ha caigut al seu més ínfim nivell, degut d'una part a haver-se tancat moltes de les

relacions normals que abans existien entre els agents locals i les cases catalanes, mentre d'altra part les necessitats de la guerra i transformació de l'economia catalana feien desatendre l'atenció que encara es mereixia el comerç que hagi que doni subsistència; finalment, l'absència de línies regulars entre la Península i l'Amèrica del Sud, ha acabat de reduir i arruïnar el comerç dels dos països.

El comerç, sobretot el d'exportació, és font de riquesa i d'engrandiment d'un país, ja que no sols facilita l'intercanvi de productes i l'exportació de treball, sinó que aporta divisió estrangers i augmenta les relacions d'un país, i li fa adquirir amics, al mateix temps que fa obra de propaganda en donar a conèixer llurs productes i llurs obres.

Arà bé, el comerç català d'exportació a mans de l'economia exclusivament privada ha tingut una vida raquítica, degut en bona part a l'esperit mateix d'aquella economia massa egoista i per tant massa curta de vista per a poder desenvolupar l'organització comercial a l'exterior, la potència i les possibilitats de la indústria catalana, podia ésser vasta i fructífera, tant al terreny econòmic com altreuall que hi és conexas i també al camp polític i patriòtic.

Durant la gran guerra, des del 1914 al 1918, el desavallat econòmic de molts països i la necessitat de subordinar-ho tot a la guerra, van deixar a Catalunya una possibilitat i una ocasió perquè s'afanés i es desenvolupés dins el camp del comerç exterior. Malaguanyadament fou un foc d'encenalls. Jo, que he tingut oportunitat d'estudiar aquest període a l'Argentina, he pogut notar el superficialisme d'aquella època, en la qual, degut a l'egoisme privat, més es tractà de fer operacions especulatives que donessin profit personal, que d'establir i conquerir mercats i consolidar camps d'exportació a l'economia catalana.

D'altra part, el poc o limitat comerç que aleshores es creà i el que l'economia privada ha vingut desenvolupant, s'ha basat sempre en la tramesa d'un agent o representant, que, en general, era sostingut per una sola casa i, per tant, es limitava a la defensa dels seus interessos; rarament era un particular que aconseguia algunes representacions, i amb els seus limitats mitjans es llançava a la procura de clients a l'exterior, però sempre resultava una acció limitada, per tant moltes vegades obligada a fracassar, i si triomfava era sols perquè alguna casa important disposava d'elements suficients per a aguantar una forta campanya. Subratlleu, doncs, que el petit industrial, el taller de poques possibilitats, encara que fabricués articles interessants, difícilment aconseguiria fer-los entrar en les vies del comerç exterior.

Actualment, i sobretot el dia de demà en que s'hagi guanyat la guerra i l'economia de Catalunya, ens trobarem amb la necessitat d'orientar canalitzar i controlar el comerç català de l'exterior. Creu que la nova estructura social de Catalunya que darà cristallitzada de manera tal que, tot respectant la iniciativa privada pels petits tallers i indústries, quedaran els grans serveis, les grans indústries i tal vegada el comerç a l'engros dels primers matèries, regits i controlats per la Generalitat, l'Estat i els Sindicats o per una assenyalada coordinació de les dues o de les tres forces esmentades.

E. C. G.

HEU DE DONAR PREFERENCIA

a la Quintonina entre altres productes de quinquina, car abocant-la en un litre de vi corrent, s'obté un litre de deliciós vi fortificant. La seva força és, en efecte, completament especial i infinitament superior als productes similars, i costa solament Ptes. 3.— A totes les farmàcies.

L'estada dels intel·lectuals estrangers a Catalunya

(Ve de la pàgina 8)

tor Josep Pous i Pagès, Francesc Domingo i altres que lamentem no recordar.

A l'hora dels postres, Rafael Albertí llegí una vibrant poesia escrita expressament per a aquest acte. Jaume Serra Hunter, pronunciat un parlament, i així mateix ho feren, en francès, André Malraux, Carles Pi i Sunyer i Jaume Miravittes. I en castellà, el representant de l'Argentina, l'escriptor Córdoba.

Foren molt aplaudits.

A LA UNIVERSITAT

Ahir a les set de la tarda s'ingressà als jardins de la Universitat de Catalunya, una solemne recepció en honor dels membres del II Congrés Internacional de l'Aliança dels Intel·lectuals per a la defensa de la Cultura.

A l'acte, hi assistiren, ultra els il·lustres hostes estrangers, el Conseller de Governació, Antoni M. Sbert, el Conseller i el sots-secretari de Cultura, senyor Carles Pi i Sunyer i Ramon Frontera; l'ecclésiàstic Dr. Serra Hunter, president de l'A.I.C.O. Pompeu Fabra; Pous i Pagès; Carles Riba; Valeri Serra; Miravittes; Domingo, secretari del Casal de la Cultura; Ayne Escotet; Pau Balseis, Jordi Rubi; doctor J. Trias i Pujol i diverses representacions culturals i escolars.

L'acte consistí en un Parlament del Rector i dels delegats del Congrés, i un magnífic festival que fou a càrrec de la còpia «La Principessa de la Bisbal» i de l'Institut Català Folklore Montserrat, sota la direcció de J. Rigall i Casa Joana.

Clínica Mental

(Torre de Campderà)
A LLORET DE MAR (GIRONA)
TELÈFON 10
Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i tòxics amb d'ambdós sexes.
Metge Director Resident
Dr. Ramon Carreras
Visita a Barcelona: els dijous

questra, que rivalitza en la seva perfecció i en la seva tècnica a l'èxit imponent del magnífic concert.

Mercé Plantada interpretà el final de «La Posta dels Déus» amb magistral encert i sostingut amb profunditat tot el fervor que atresoren aquelles pàgines sublimes del genial Wagner i les destacà amb els grans trets del seu indiscutible talent. El mestre Lamote de Grignon sobrevoilà a les regions inacessibles de la glòria. De la seva alta autoritat de vegades la tasca immarcescible de la famosa Orquestra de Vent, els professors de la qual, un per un, destacaren en tot moment un abast tècnic difícil d'igualar, que motivà el sorollós i apoteòsic èxit. Una nova gloriolosa jornada a l'història magnífica de la nostra celebrada Orquestra.

Cami OLIVERAS

Segons Lansbury, Itàlia vol la pau, la limitació d'armaments, l'amistat amb Anglaterra i la integritat d'Espanya

Roma, 12. — Mussolini ha rebut per segona vegada Lansbury.

Després de la visita, el polític anglès ha declarat que tenia la ferma convicció que Itàlia vol la pau.

Ha afegit que l'objecte de la seva visita consistia a saber si el Govern italià era favorable a una conferència de la pau, en la qual es tractarien qüestions econòmiques, financeres i territorials.

Lansbury diu que el Govern italià és favorable a aquesta iniciativa, però que exigeix que sigui preparada acuradament.

En relació a la qüestió dels armaments i sobre una convenció internacional, Mussolini creu que hau-

ria d'ésser estudiada des del punt de vista de la limitació i no de la reducció.

En allò que es refereix a Espanya, Mussolini ha repetit que Itàlia pensa modificar la integritat territorial de l'esmentat país o de les seves colònies.

D'altra banda, en allò que es refereix a les relacions italo-anglèses a la Mediterrània, considera que no hi ha cap qüestió susceptible de provocar un conflicte. Mussolini vol entrar en contacte amb els representants de la Gran Bretanya per a discutir les qüestions pendents, reconeixement de la situació actual a Abissínia, relacions econòmiques, etc.

NO HI HA SOLUCIÓ AL CONFLICTE XINO-JAPONES

Toquio, 12. — L'agència Domei, diu que el Ministeri de Guerra ha publicat un comunicat confirmant la veracitat de les informacions facilitades per les autoritats de la guarnició japonesa a Tientsin, segons les quals la situació s'ha agreujat aquest matí al Nord de Xina.

«Les tropes japoneses —diu el comunicat— s'han replegat sobre les posicions fixades per l'acord concretat ahir amb les autoritats xineses, però les tropes xineses han començat una marxa ofensiva partint de Pa Pao Shan, modificant totalment les seves posicions.

La mala fe dels xinesos ha agreujat la situació fins a tal punt, que els caps de la guarnició japonesa s'han vist obligats a reaccionar.

El príncep Kioye ha reunit a Toquio 60 representants dels partits polítics i els ha fet una exposició de l'actual situació. Els membres del Govern assistien a aquesta reunió, després de la qual s'han juramentat per defensar de term la política governamental.

Els partits polítics japonesos de totes les tendències s'han compromès també a defensar la política del Govern.

Kaya, ministre de Finances, ha anunciat també que, a despit dels esdeveniments, el Govern està fermament decidit a mantenir la taxa del canvi del yen a un xiling dos penics, i a evitar els Bancs dels Instituts financers a secundar aquests esforços.

ELS NIPONS S'APODEREN D'UNA LÍNIA DE FERRO-CARRIL

Londres, 12. — Comunicuen de Tientsin a l'agència Reuters que els japonesos s'han apoderat de la línia del ferrocarril de Shincuihan a Pequín, degut a negar-se les autoritats xineses ferroviàries a concedir facilitats per al transport de tropes.

Equips japonesos condueixen els combols.

HI HA CONTESTES OPORTUNES!

Nanguin, 12. — Uangetxunhui, ministre d'Afers Estrangers xines, ha rebut l'encarregat d'Afers militars japones, el qual li ha demanat informes sobre els moviments de les tropes xineses.

El ministre d'Afers Estrangers xines ha contestat textualment:

—Es inoportú que vulguen assabentar-vos dels moviments de les nostres tropes, quan les tropes japoneses es desplacen lliurement al nostre territori.

REPRESA D'HOSTILITATS ENTRE XINESOS I NIPONS

Londres, 12. — Comunicuen de Pequín a l'agència Reuters que aquesta nit, a les deu, s'han reprès les hostilitats entre tropes xineses i japoneses. La batalla continua acarnissada.

DESPRES D'UN VIOLENT COMBAT ELS JAPONESOS HAN HAGUT DE REPLEGAR-SE

Londres, 12. — Comunicuen de Pequín a l'agència Reuters que segons notícies de font xinesa s'ha lliurat un violent combat prop de Tsaitxennia, poble situat a 3 quilòmetres a l'oest de Pequín. Després d'un duel d'artilleria i de metralladores, que ha durat més d'una hora, les tropes japoneses s'han vist obligades a replegar-se.

XINA DECLARA OFICIALMENT TRENCAR L'ARMISTICI

Pequín, 12. — Les autoritats xineses han declarat romput l'armistici a les nou d'aquesta nit, perquè les tropes japoneses no han complert llur promesa d'evacuar la regió de Uanping.

Onada de calor a Nordamèrica

Nova York, 12. — Una onada de calor està fent estralls des de fa quatre dies a la majoria del territori dels Estats Units, i ja ha produït més de cent cinquanta morts per asfíxia. A Nova York la temperatura es manté a 36 graus, i a l'Oest, principalment a Iowa, el termòmetre marca els 40 graus.

LA ROCQUE COMPRA PER NOU MILIONS «LE PETIT JOURNAL»

París, 12. — «L'Humanité» recull i comenta una nota de «Le Jour», segons la qual el cap feixista La Rocque ha comprat el diari d'esquerra «Le Petit Journal» per nou milions de francs.

Dr. CASASA

Tallers 29, entresol, D'11 a 1 de 5 a 9 PREUS ECONÒMICS

LA MÚSICA

Temes del moment: Les Cançons de Masses a la U. R. S. S. - Les activitats de l'Associació Obrera de Concerts - Els Concerts: La Història de la Literatura pianística a l'Associació d'Ideals Pràctics - Mercè Plantada i l'Orquestra Municipal d'Instrumentos de Vent al Palau de Belles Arts

La irritant banalitat que hom observa a les cançons i als himnes, de nominats populars, que a més de la nostra revolució han estat llançades damunt de les masses, imposa ja una seriosa recerca i selecció en els temes i procediments per tal que, ultra la missió d'exaltar i mantenir l'esperit bèl·lic i revolucionari, ens permeti bandejar d'una vegada a quèdies composicions que tan poc s'aduen al bon gust i als nostres avengos del nostre temps.

Aquesta tasca, reservada als elements conductors de les multituds, ha estat en aquesta ocasió lamentablement negligida, i així hom ha constatat com les nostres primeres autoritats musicals han vingut alimentant amb evident inconsciència aquesta prauja d'himnes dolents que, si en uns moments circumstancials els fou imposat per certes pressions incontrolables ja res no justificava avui una tanda de xim-xim cursi, darrera una «simfonia» de Beethoven o una obertura de Wagner.

Es evident que la cultura dels pobles exigeix l'educació de les masses per mitjà dels cants patriòtics i dels cants populars que tenen damunt les multituds un poder extraordinari. Les multituds, però, també tenen el seu temps, i aquella cultura musical que indiscutiblement creà aquell genial músic poeta Josep Anselm Clavé, trobà una successió en les tonades populars dels nostres orfeons, l'evolució dels quals vers altres gèneres és ja una exigència dels nostres temps.

I és que, a mesura que els anys passen, aquelles cançons que han nascut a l'escalf d'una revolució, sense més consistència i sense més base que l'impuls momentani,

LA GUERRA

(Ve de la tra. pàgina)

birat els nostres aparells, ha fugit cap a Burgos. Igualment l'aviació alemanya ha volat sobre Carranza i ha deixat caure algunes bombes.

Tots els aparells republicans han tornat a la seva base sense novetat.

L'ACTUACIÓ REPUBLICANA A SANTANDER

Santander, 12.—Del nostre enviat especial.—Ja actua als fronts bascos la gloriosa aviació republicana. Molt de matí, diversos aparells han fet reconeixements al llarg de tot el camp enemic cercant objectius militars. En diverses ocasions, en trobar-los, feren diverses evolucions sobre les forces rebels i les comandaments que havien localitzat. Els soldats republicans han sentit avui segurament l'ur més forta i viva emoció davant la presència dels nostres avions.

Un cop acabat el servei de reconeixement, una hora més tard, diverses esquadres han bombardejat i metrallat intensament les línies enemigues. Els nostres caces han baixat a menys de tres-cents metres i vol rasant han metrallat les comunicacions i les línies de ferrocarril. Un grup d'avions de gran bombament ha destruït les fortificacions enemigues de les posicions de Hondón. San Julián de Musques i quatre punts als cims de Carranza a Valmaseda, i especialment les posicions de Castro Alén, on les bombes han caigut en tota llur integritat dintre els mateixos parapets.

Un cop transcorreguda una hora s'ha repetit el bombardeig sobre aquestes posicions i altres de faccioses a càrrec de diverses esquadres. Els aparells de càca que els custodiaven han metrallat les concentracions rebels que acudien a aixecar la moral de les forces tan valentment castigades. Les baixes sofertes per l'enemic han estat molt nombroses. En l'actuació de la nostra aviació es destaca el metrallament de les bateries rebels que havien fet diversos disparats sobre les nostres posicions de Castro Urdiales. Localitzades aquestes peces amb gran rapidesa, els avions les bombardejaren intensament.

Des de les quatre de la matí, hora que va començar l'actuació, la gloriosa aviació republicana no tingué ni un moment de descans, i volà constantment fins les vuit de la nit sobre totes les línies enemigues dels fronts bascos. Les bateries rebels anti-aèries feren foc sobre els avions republicans sense obtenir el més petit resultat. Totes les esquadres tornaren a les seves bases sense novetat.

La presència de l'aviació ha produït enorme alegria i les forces de terra, les quals amb indescriptible entusiasme remarcaven amb grans visques el seu pas.

Als fronts de Burgos i Santander, es nota gran moviment, sobretot a la reguadrada enemiga. Els soldats republicans i el comandament romanen vigilants davant aquest moviment inusual al camp feixista. En alguns sectors l'enemic treballa febrilment en la fortificació de les seves posicions i especialment al front sud de Santander.

FRONT D'ARAGO

ES LLUITA ALS CARRERS D'ALBARRACIN, DIU EL GENERAL POZAS

L'ajutant del Cap de l'Exèrcit de l'Est digué ahir al migdia als informadors que el general Pozas no tenia res a comunicar-los. Referint-se al front de Terol, digué que, a pesar de considerables reforços que ha rebut l'enemic de banderes del Tercer i forces regulars, amb les quals ha intensificat la pressió per a ocupar les posicions que havia perdut, ha estat rebutjat i es lluita als carrers d'Albarracín, i s'estreny el cercle per moments. Se li han agafat gran nombre de presoners i s'han passat als nostres regles alguns soldats.

També els donà compte que havia estat albirat el «Canari» ha-

vant València, i que havien sortit torpediners i destructors, els quals feren fugir el vaixell rebel, i evitant així que portés a cap el bombardeig de la costa que segurament aquell es proposava.

ELS FACCIOSOS HAN FET EVACUAR LA POBLACIÓ CIVIL D'OSCA

Sarriena, 11 (Del nostre enviat

Diuenge l'exèrcit del Centre ocupa Villanueva del Pardillo, i efectua un avanç de 16 quilòmetres

Es van fer més de cinc-cents presoners

ELS COMUNICATS OFICIALS

Madrid, 11.— Comunicat oficial de guerra de les deu del matí: Aquesta matí, els nostres tropes han pres Villanueva del Pardillo, proseguint així victoriosament l'avanç iniciat des ençà el sector de la serra del Guadarrama.

El nombre de presoners fets a Villanueva del Pardillo passa de sis-cents, i entre ells hi ha set oficials. Hom procedeix a la classificació del material pres, que és molt nombros. Ens hem apoderat de molts fusells. A més a més, han caigut al nostre poder dos canons antitancs, set metralladores, quatre fusells metralladores, una estació de radiotelegrafia, un dipòsit de quèviures i un altre de municions.

Madrid, 14.— Comunicat oficial de guerra de les deu del matí: Aquesta matí, els nostres tropes han pres Villanueva del Pardillo, proseguint així victoriosament l'avanç iniciat des ençà el sector de la serra del Guadarrama.

El nombre de presoners fets a Villanueva del Pardillo passa de sis-cents i entre ells hi ha set oficials. Hom procedeix a la classificació del material capturat, que és molt nombros. Ens hem apoderat de molts fusells. A més a més, han caigut al nostre poder dos canons antitancs, set metralladores, quatre fusells metralladores, una estació de radiotelegrafia, un dipòsit de quèviures i un altre de municions.

Les tropes que han efectuat l'ocupació de Villanueva del Pardillo pertanyen al 18.8 cos de l'Exèrcit.

Madrid, 11.— Comunicat oficial de guerra de les onze de la nit: Es complementa el comunicat de les deu del matí, que donava compte de l'ocupació de Villanueva del Pardillo, amb els detalls següents: La nit del dissabte, la primera brigada de la desena divisió havia assolit les posicions a cavall de la carretera que va de Majadahonda a la carretera de Brunete a El Escorial, situant-se a uns 500 metres al nord-est i sud-est de Villanueva del Pardillo.

A mitja nit, el cap de l'esmentada brigada, Mayor Gallego, enllistat els preparatius per a l'assalt, passant un batalló al nord-est i el segon al sud-est de Villanueva del Pardillo, mentre un altre passà al sud perquè servís de reserva. L'atac estava dispost per a realitzar-lo amb grans de mà. Tot just iniciat l'atac, la guarnició de Villanueva del Pardillo, constituïda per un batalló del regiment de Sant Quintí, es rendí. Prèviament havia desaparegut el comandant d'aquest batalló, i la capità, que en substitució es feu càrrec del comandament, es veié obligada a veure's perdut.

A l'ocupació de Villanueva del Pardillo cooperà eficaçment un batalló de la brigada Garibaldi, pertanyent a la 34 divisió, el qual, prenent com a base de partida el pont de Retamares, damunt del Guadarrama, avançà fins a situar-se al pont sobre el Guadarrama, a la carretera de Las Rozas a Villanueva del Pardillo, així com a tots dos costats del riu, la qual cosa impedia la comunicació de les tropes faccioses.

El nombre de presoners que s'havien enviat al migdia era de 530. Els presoners arribaren a les cinc de la tarda al quarter general. Els soldats demostraven una gran alegria de veure's alliberats d'una esclavitud odiosa, i tant al quarter general com des dels camions, cant de Madrid, on foren traslladats, donaven frenètiques visques a la República i saludaven amb el puny enlaire tots els transients.

Els oficials presoners no regatejaren els seus elogis al nostre Exèrcit per la forma brillant com s'ha desenvolupat el nostre atac a Villanueva del Pardillo. També es mostraren sorpresos de la nostra organització militar, de la qual no ens cre-

especial).— Ens han arribat informes procedents d'Ossa que tenen molt interès.

Els facciosos han pres bones mesures relacionades amb l'interior de la plaça i han ordenat l'evacuació de la població totalment. Part de l'esmentada població civil pretenia quedar-se a Ossa, però les autoritats militars ordenaren que sense cap apel·lació marxessin de la ciutat.

Com que tots els serveis militars havien estat traslladats a Ayerbe, resulta que a la capital solament hi resten combatents. Els evacuats no han pogut conèixer a què es degué la radical i recent mesura.

COM ANAREM A LA LLUITA

La guerra —afegeix a l'article— ha arribat a un moment crucial. Fins ara, els facciosos, una vegada que fracassaren en la seva temptativa de no haver-lo rebut i considerant impossible la perllongació de la resistència s'havien rendit.

Entre els presoners hi ha un capellà que, segons ell, exercia poder sobre les tropes faccioses funcionant semblant a la dels nostres comissaris polítics.

Amb l'ocupació de Villanueva del Pardillo, assolida en aquesta part de les operacions iniciades el dimarts passat, s'ha aconseguit un avanç de setze quilòmetres.

Comunicat de les dotze de la nit: SETE COS D'EXÈRCIT. — Als voltants del poble de Rena fou recollit per les nostres tropes el cadàver del cap de «Falang Espanyol» de Cáceres i el d'un capità enemic.

TRETE COS D'EXÈRCIT. — L'enemic ha atacat les nostres posicions en dues direccions: una frontal cap a Cerro Montero i una altra de fons sobre Montero, al quilòmetre 27 de la carretera de Terol a Albarracín.

La pressió de l'enemic, servida per forces molt considerables, ha fet flaquejar quèlcom les nostres línies d'extrem de Cerro Moro, quilòmetre 27 de la carretera de Terol a Albarracín, a la vora de Montero. A la resta de la línia ha estat rebutjat victoriosament l'atac i es mantenen les més importants posicions conquistades recentment. L'enemic ha tirat moltes bombes.

NORD. — Biscaia: Res de nou. Astúries: Combats d'artilleria. S'ha fet enmuntar l'enemic i la nostra ha assolit alguns blancs.

FRONT DE LEO. — Les nostres forces han atacat una posició del port de Somiedo i fins ara no es coneixen encara els resultats.

VUIT COS D'EXÈRCIT. — L'enemic atacà amb les nostres línies de la carretera d'Espiel ocupades per la brigada 25 i fou rebutjat. A la mateixa hora inicià un altre atac amb grans de mà contra la brigada 115 a la zona de l'encruentament d'Hinojosa, atac que també resultà infructuós.

CONTINUA LA COLONITZACIÓ

València, 12.— Els periòdics italians donen compte que a Màlaga s'ha celebrat una cerimònia amb ocasió del nomenament de l'agent consular italià, Tranquillo Bianchi, com a fill adoptiu de Màlaga.

El «Corre de Andalucía» de Sevilla, diu que l'alt comissari al Marroc ha imposat diverses multes a persones acusades d'activitats maçòniques. Entre les multes imposades figura una de sis mil pessetes a dos veïns d'Arco, i una altra de cinquanta mil a un veí de Ceuta.

A B C, de Sevilla, publica un telegrama datat a Saragossa dient que han arribat a la ciutat aragonesa, procedents de Barcelona, els 21 exploradors saragossins que al Vall d'Ordessa sorprenen el començ del moviment insurreccional i quedaren a poder de la Generalitat. Anaven acompanyats pel President de l'Associació Internacional de «boy-scouts».

Premi a l'heroisme

ES ASCENDIT A CORONEL ENRIC JURADO BARRIO

Madrid, 11.— El Ministeri de Defensa Nacional ha signat la següent ordre:

«Al planejar les operacions que estan desenvolupant-se en el front de Madrid, el teniente coronel de artilleria Enrique Jurado Barrio, com a destinatari en l'Arma de Aviación, pió, sentint acceptada la proposta, retrassà la incorporació al nou destinari per cooperar de manera directa a les operacions mencionades en las cuales la fué confiada el mando del 18 Cuerpo de Ejército, de reciente formación, al que se encomendaba el principal esfuerzo.

La actuació del referido jefe en este breve período de operaciones, que terminó con la conquista de Villanueva de la Cañada y Villanueva del Pardillo por las tropas a sus órdenes, ha sido una serie de aciertos.

Tan meritoria conducta, recomendada en su propuesta por el general del Ejército del Centro, y jefe del Estado Mayor Central, justifica el esfuerzo, y por ello dispongo la concesión al teniente coronel de Artilleria Enrique Jurado Barrio, del empleo de coronel de dicha Arma por méritos contraídos en esta campaña.

Madrid, 12 de julio de 1937. — Indalecio Prieto.

ANUNCIS OFICIALS

Subhasta de bestiar

El dia 17 del corrent mes, a les 10 del matí, tindrà lloc al Quarter Anselm Lorenzo, carrer Comerç, 36, la venda en pública subhasta de quatre muls. Com de costum, les despeses del present anunci corren a càrrec del comprador.

Barcelona, 9 de juliol del 1937.

Aquests dies canviarà el panorama de la guerra

El nostre exèrcit respondrà els atacs amb terrible energia

València, 12.— En el número 4 del Butlletí desenal de la Secció d'Informació de l'E. M. de l'Exèrcit de Terra, corresponent al dia d'ahir, s'insereix un article titulat «Des de Guadarrama al Teix». — La situació militar.

Comença l'article comentant les notícies publicades a alguns periòdics de París i Londres, en les quals liers alemanys i italians dissenyaven nous plans d'ofensiva contra l'Espanya lliure. I uns són partidaris de continuar el gran esforç fet a Biscaia i altres creuen que seria més decisiu llençar la majoria dels elements concentrats entre el Nervión i les Encartaciones, a la província d'Ossa, per a desbordar pel vessant espanyol dels Pirineus el front aragonès i penetrar a Catalunya.

COM ANAREM A LA LLUITA

La guerra —afegeix a l'article— ha arribat a un moment crucial. Fins ara, els facciosos, una vegada que fracassaren en la seva temptativa de no haver-lo rebut i considerant impossible la perllongació de la resistència s'havien rendit.

Entre els presoners hi ha un capellà que, segons ell, exercia poder sobre les tropes faccioses funcionant semblant a la dels nostres comissaris polítics.

Amb l'ocupació de Villanueva del Pardillo, assolida en aquesta part de les operacions iniciades el dimarts passat, s'ha aconseguit un avanç de setze quilòmetres.

Comunicat de les dotze de la nit: SETE COS D'EXÈRCIT. — Als voltants del poble de Rena fou recollit per les nostres tropes el cadàver del cap de «Falang Espanyol» de Cáceres i el d'un capità enemic.

TRETE COS D'EXÈRCIT. — L'enemic ha atacat les nostres posicions en dues direccions: una frontal cap a Cerro Montero i una altra de fons sobre Montero, al quilòmetre 27 de la carretera de Terol a Albarracín.

La pressió de l'enemic, servida per forces molt considerables, ha fet flaquejar quèlcom les nostres línies d'extrem de Cerro Moro, quilòmetre 27 de la carretera de Terol a Albarracín, a la vora de Montero. A la resta de la línia ha estat rebutjat victoriosament l'atac i es mantenen les més importants posicions conquistades recentment. L'enemic ha tirat moltes bombes.

NORD. — Biscaia: Res de nou. Astúries: Combats d'artilleria. S'ha fet enmuntar l'enemic i la nostra ha assolit alguns blancs.

FRONT DE LEO. — Les nostres forces han atacat una posició del port de Somiedo i fins ara no es coneixen encara els resultats.

VUIT COS D'EXÈRCIT. — L'enemic atacà amb les nostres línies de la carretera d'Espiel ocupades per la brigada 25 i fou rebutjat. A la mateixa hora inicià un altre atac amb grans de mà contra la brigada 115 a la zona de l'encruentament d'Hinojosa, atac que també resultà infructuós.

EL COMBAT DURA DUES HORES

València, 12.— En relació amb el combat naval hgt aquest matí davant el far de Cullera, se sap que en els primers moments el vaixell facciós «Canarias» ha demanat auxili i a prestar-li'n ha acudit un avió de bombardeig que ha llançat

diverses bombes contra els nostres vaixells sense conseqüències.

El duel de canó entre el vaixell facciós i els destructors republicans ha durat, aproximadament, dues hores. Alguns dels projectils llançats per «Canarias» han caigut prop de l'hotel que ocupa l'Amibaixada britànica.

Un cop acabat el duel i quan el pirata fugia, han sortit a perseguir-lo tres avions republicans, els quals no han persistit molt en la persecució.

EL VAIXELL QUE PRETENGUÉ CAPTURAR EL «CANARIAS» ERA EL PETROLER CAMPILLO

València, 12.— Ministeri de Defensa Nacional. — Comunicat de les deu de la nit:

A primera hora d'aquesta matí, el creuer facciós «Canarias» pretengué apoderar-se del vaixell petroler «Campillo» que pertany a la Armada i el qual navegava des de Cartagena amb rumb a València.

Com que acudiren en auxili seu els destructors republicans de llur protecció, el «Canarias», després de creuar amb aquests alguns disparats, emparant-se en la seva major velocitat.

El petit combat naval que es desenvolupà davant de Cullera, no causà cap desperfecte als nostres vaixells.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

ment de les democràcies cegues i debils. Hem transformat la contesa civil en pugna d'independència i acceptat amb resignació que seria just qualificar d'heroica el duel amb tres nacions, una d'elles fronterera.

CAP A LA MODIFICACIÓ DEL PANORAMA GUERRER

Han lluitat els rebels un any per a vèncer, i no han vençut. És cert que els ajuden avui més que mai els feixistes europeus. Però també és cert que ja tenim regiments i brigades nacionals i Estat Major i quadres d'oficials i mitjans suficients per a defensar-nos i per a atacar. La iniciativa va a canviar de camp. Aquest mes de juliol serà el principi de tan substancial modificació del panorama de la guerra, espanyola. Podran els facciosos encerrar, sobretot, si segueixen rebent en la mesura d'abais, homes, aeroplans i bateries, intentar operacions de gran estil. És possible que alguna d'elles obtingui èxits inicials, però ja es pot afirmar que el bloc massiu de l'Espanya republicana no es crebarà per durs que siguin els cops que se li donin. Els suportarà sense trencar-se i respondrà a ells amb terrible energia.

Aviat s'adverirà a Salamanca i Burgos, i també a Lisboa, Berlín i Roma.

LA LLUITA AL NORD

Comenta després la lluita al Nord i diu que va canviant d'aspecte conforme les línies han anat aproximant-se a la província de Santander i afegeix:

«Les nostres forces no sols resisteixen amb millor o pitjor fortuna la violenta pressió d'un adversari molt superior en material i nombre, sinó que cada vegada amb més eficàcia es llancen al contraatac. Així és un admirable símptoma.

Un exèrcit que no es resigna a la defensiva estàtica, sinó que actua dinàmicament amb ofensives parcials, disputant el terreny, fent pagar car a l'agressor cada avantatge tàctic, és un exèrcit que no està vençut i amb el qual s'haurà de comptar sempre, sigui el que sigui els seus reessos i els seus reptaments.

Dos destructors lleials entaulen combat amb el «Canarias» a l'altura de València

SEMBLA QUE EL VAIXELL FACCIÓS HA ESTAT TOCAT

València, 12.— Aquest matí, a d'uns quarts de set, venia cap a València un vaixell mercant espanyol custodiat per dos destructors de la nostra escuadra, i a l'altura de Cullera una fet la seva aparellació «reuer rebel, sembla que era el «Canarias», que ha pretès agafar el vaixell mercant. Aquest ha seguit la marxa ràpidament i ha arribat sense novetat a València.

Els dos destructors han fet un no-díct foc contra el creuer pirata, i com que aquest ha contestat, s'ha desenvolupat un combat marítim de força intensitat. Des de València s'han sentit perfectament els disparats dels canons.

En sentir-se les detonacions han acudit quatre destructors republicans més i en albirar-los el «Canarias» ha fugit a tota velocitat.

A València han funcionat les sirenes d'alarma. A les vuit s'ha donat el senyal d'haver acabat el perill.

Sasseguir, encara que no s'ha pogut comprovar, que els nostres vaixells han fet foc contra el creuer facciós i li han ocasionat avaries a la torre.

EL COMBAT DURA DUES HORES

València, 12.— En relació amb el combat naval hgt aquest matí davant el far de Cullera, se sap que en els primers moments el vaixell facciós «Canarias» ha demanat auxili i a prestar-li'n ha acudit un avió de bombardeig que ha llançat

diverses bombes contra els nostres vaixells sense conseqüències.

El duel de canó entre el vaixell facciós i els destructors republicans ha durat, aproximadament, dues hores. Alguns dels projectils llançats per «Canarias» han caigut prop de l'hotel que ocupa l'Amibaixada britànica.

Un cop acabat el duel i quan el pirata fugia, han sortit a perseguir-lo tres avions republicans, els quals no han persistit molt en la persecució.

EL VAIXELL QUE PRETENGUÉ CAPTURAR EL «CANARIAS» ERA EL PETROLER CAMPILLO

València, 12.— Ministeri de Defensa Nacional. — Comunicat de les deu de la nit:

A primera hora d'aquesta matí, el creuer facciós «Canarias» pretengué apoderar-se del vaixell petroler «Campillo» que pertany a la Armada i el qual navegava des de Cartagena amb rumb a València.

Com que acudiren en auxili seu els destructors republicans de llur protecció, el «Canarias», després de creuar amb aquests alguns disparats, emparant-se en la seva major velocitat.

El petit combat naval que es desenvolupà davant de Cullera, no causà cap desperfecte als nostres vaixells.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

LES ACCIONS AL CENTRE

Al Centre —continua dient— és on es lluren les accions principals. I és lògic.

Des del Guadarrama al Teix s'arreglaren les nostres unitats més aguerides; i els facciosos per a contenir-les han fet enormes treballs de fortificació del terreny. Si Madrid i les seves comunicacions es troben protegides per una castrament formidable, els assaïlladors de l'heroica Vila han tingut bona cura d'oposar a les nostres trinxeres rases, camins coberts, pous, nius de metralladores, bateries, cases espiatallades, etc. Un sistema igual d'atrinxerament defensat per innumerable artilleria.

Els fets demostren que anem aprenent a trencar fortificacions de campanya. L'operació contra La Granja fou per a l'enemic un cruel avís.

L'atac sobre Brunete i Villanueva de la Cañada, on arribarem en poques hores a les posicions d'artilleria dels facciosos, és un afalagador principi d'activitats que ja no cessaran. Al mateix temps s'ha operat des de Villaverde a Uxer, al sud-est de Madrid, i per la Cueva de la Reina, prop d'Aranjuez. I s'han iniciat moviments d'amplitud a l'Ebre, camí de Saragossa, a Extremadura, a la zona del Guadalmellato i als sectors granadins de Frailes i Alcalá la Real.

ESTEM A PROP D'ESDEVENIMENTS IMPORTANTS

Tot això, i algunes coses que vindran, són tan sol, com ja diem, el principi de quelcom molt més important.

Malgrat el continu desembarcament de regiments italians i alemanys; malgrat la tramesa continua de material; malgrat totes les proteccions que han rebut els facciosos, s'ha restablert l'equilibri militar. I la balança ja no és en el contrast de Madrid, i per la Cueva de la Reina, prop d'Aranjuez. I s'han iniciat moviments d'amplitud a l'Ebre, camí de Saragossa, a Extremadura, a la zona del Guadalmellato i als sectors granadins de Frailes i Alcalá la Real.

Marqués i Sánchez Perales sofríren ferides d'escala i mort a València; aquesta nit han retornat a València; però Gasco pateix la fractura doble de l'avantbraç esquerre, i Ocaña, masegament general. Aquests dos companys han estat hospitalitzats en un establiment benèfic de Tortosa.

ESpanyA A L'ASSEMBLEA INTERPARLAMENTÀRIA DE PARÍS

València, 12.— Aquest matí s'ha reunit al Parlament la comissió interparlamentària per tal de designar els representants del Parlament espanyol que assistiran a París el mes de setembre a la reunió de la 23.ª Assembla Interparlamentària.

A més dels delegats designats, Vi-darte i González López, foren designats els senyors Valera, per l'Unió Republicana; Federico Miñana, per l'Esquerra; Pere Coromines, per l'Esquerra; Picaeva, per l'Unió Nacional; i Rodolp Nelsen, per l'Esquerra.

Un cop acabat el duel i quan el pirata fugia, han sortit a perseguir-lo tres avions republicans, els quals no han persistit molt en la persecució.

EL VAIXELL QUE PRETENGUÉ CAPTURAR EL «CANARIAS» ERA EL PETROLER CAMPILLO

València, 12.— Ministeri de Defensa Nacional. — Comunicat de les deu de la nit:

A primera hora d'aquesta matí, el creuer facciós «Canarias» pretengué apoderar-se del vaixell petroler «Campillo» que pertany a la Armada i el qual navegava des de Cartagena amb rumb a València.

Com que acudiren en auxili seu els destructors republicans de llur protecció, el «Canarias», després de creuar amb aquests alguns disparats, emparant-se en la seva major velocitat.

El petit combat naval que es desenvolupà davant de Cullera, no causà cap desperfecte als nostres vaixells.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

El «Campillo» arribà sense novetat a València.

EL CINE

IAN HUNTER Com dormen les estrelles

Nascut a Africa és un anglès de cor i l'home més comentat de Hollywood

Ian Hunter, actor de les taules molt popular a Anglaterra, ha estat conquerit pel cinema americà. Va néixer a Capetown, al Sud d'Africa, el dia 13 de juny del 1900. Va rebre la seva educació al Col·legi

Ian Hunter, és un actor que el públic admira per la seva neutralitat en els rols que li són confiats

de Sant Andreu, situat a la ciutat de Grahamstown, Sud d'Africa; i a l'escola denominada Aldenham a Anglaterra. Durant els anys que cursava els seus estudis, participava en totes les activitats atlètiques i va destacar-se per les seves habilitats extraordinàries.

S'allistà a l'Armada Anglesa quan la guerra mundial estava a punt d'acabar-se; no va poder fer-ho abans perquè era encara molt jove, així és que va aprofitar el primer moment per tal de complir aquest deure amb la seva pàtria. Aleshores es decidí a seguir en els mateixos passos que els seus germans que eren artistes i féu el seu debut a les taules en una obra famosíssima dirigida per l'eminent Basil Dean. Des de la seva primera aparició al teatre fou afonnat i interpretà papers de galant jove en obres en les quals figuraven personatges tan coneguts com Gertrude i Mauritz, Gladys Cooper, Herbert Marshall, Leslie Banks, Edna Best i molts d'altres d'igual importància.

Alfred Hitchcock, el famós productor cinematogràfic de Londres, li donà la seva primera oportunitat al llenguatge. La seva primera pel·lícula anglesa «The Church Mouse» fa poc que va estrenar-se amb gran èxit a Amèrica.

Confessa Ian Hunter que l'encís de fer el paper del Capità Hook en l'obra immortal titulada «Peter Pan». Fins ara no té paper favorit en el llenguatge, encara que diu que li agrada moltíssim de fer de Teseu en «El somni d'una nit d'estiu», sota la direcció del Professor Max Reinhardt per a la Warner.

Si deixés d'actuar, creu que aconseguiria éxit fent de cuiner, perquè quan disposa de temps sempre li agrada de preparar-se el mateix i menjar i endemés no guarda cap dieta.

Els seus favorits de cinema són Lewis Stone, Norma Shearer, Gary Cooper, Wallace Bery, Miriam Hopkins, Bette Davis i Claudette Colbert.

La música l'impressiona enormement, però no toca cap instrument i es queda molt satisfet solament de sentir-la. Algun dia es vol dedicar més a fons a l'estudi de la història de la música, ja que tant li pla.

Ha viatjat per França, Egipte, Holanda, Alemanya i Espanya. «El que li agrada més en els seus viatges és observar les persones, els costums i donar-se compte de la diversitat en la naturalesa humana. Per a ell el viatge és una mitja d'adquirir una educació a l'atzar i es sent molt feliç d'haver tingut l'oportunitat de veure tants països diferents interessants».

No és pas com els altres actors de la ciutat del cinema, puix que no està afeccionat a posseir molts vestits. No cal dir, però, que quan treballa en una pel·lícula ha d'ésser més exigent, tant que el veiem al llenguatge lluint elegants estils d'última moda.

Hi ha certes coses amb les quals no està d'acord, tals com la ràdio, les sabates noves, els automòbils i el progrés modern en general. Creu que la gent pot ésser més feliç vivint senzillament.

El seu exercici predilecte és la navegació. És molt llest al golf, tennis i natació. Juga també al polo, futbol i a les lluites de boxa.

Llegeix moltíssim i els seus autors preferits són John Galsworthy, Dorothy Parker, Percy Fitzpatrick i Ernest Thopson.

Està casat amb Casha Pringle, que

és actriu i tenen dos fills anomenats Jolyon i Robin.

Té una estatura de sis peus i mitja polzada, el seu cabell és castany i els seus ulls blaus.

Està contractat amb la Warner

Ens referim, per tant, a les estrelles del cinema, perquè les del cel, ja sabem que es recullen amb els seus mantells de blanques boires i que tanquen els seus ulls i queden en silenci...

Doncs bé, les nostres estrelles dormen en llits d'una sola persona o en llits dobles, que anomenen «camerats» o bé en amplis desvans o llits de lona, segons el caprici de cada una.

Vuit hores de dormir cada nit és el que la generalitat dels artistes necessiten per a trobar-se en condicions de rendir el treball que els seus papers demanen; i just és dir que ells dormen bé. La immensa majoria queden totalment submergits en tots matalassos de seda i comodament abrigats, sota cobertors igualment suaus i acaroadors.

Pocs llits hi ha que tanquin tantes sorpreses com el que ocupa Dick Powell en les seves hores d'insomni... A la capçalera té una ràdio, després diversos botons o timbres, mitjançant els quals s'efectuen les comunicacions telefòniques amb l'aparell que està col·locat a la dreta, entant que a l'esquerra sorgeix una safata amb la seva corresponent botella i el seu vas...

Els dormitoris d'Hollywood estan preparats de manera que tots els sorolls s'extingiran per mitjà de grosses catifes o tapissos que cobreixen la sonoritat de les parets. La generalitat de les catifes són de colors clars. La que cobreix enterament l'habitació on dorm Edward G. Robinson és blanca com la neu i manté la immaculada de la labor dels criats de l'actor, el qual contribueix a la conservació d'aquesta valiosa catifa per la qual cosa cura molt de no deixar que les cendres dels seus cigars hi caiguin.

La catifa de l'habitació on dorm Glenda Farrell és d'un color crema fort, gairebé beige, i la del «boudoir» d'Olivia de Havilland és d'un blau pàl·lid, finíssima i d'una grossa peïfa de seda encisadora.

Gairebé tots els artistes han fet col·locar a les finestres dels seus dormitoris aquestes moderníssimes persianes venecianes, que mantenen a

mitja claror aquests habitacles destinats al descans, i aquesta és la causa que les estrelles no es desvetllen aviat a menys que no hi hagi algú que s'encarregui de cridar-les a temps per a anar a l'estudi quan treballen i perquè assisteixin a algun joc esportiu o a alguna festa quan no han d'anar a l'estudi.

En alguns dels dormitoris hi ha estufes a pesar que la calefacció no és imprescindible a Califòrnia, on el clima és tan benigne. Annetta Louise és una de les que tenen a llurs habitacles una enorme estufa, perquè és sumament propensa al fred. Dick Powell també en posseïx una al seu dormitori, però això s'explica pel fet que aquella regió propera al llac Toluca, on ell té la seva casa, és sumament freda i moltes vegades la temperatura baixa moltíssim a les hores de la matinada.

Alguns de les estrelles fan ús de tota la roba de llit de seda, però n'hi ha unes altres que prefereixen que els llençols i fundes siguin de fil; però, de totes maneres, l'habitació on s'esmerça més diners a la residència de qualsevol dels artistes és l'habitació del dormitori.

Pat O'Brien posseïx el llit més ample.

Dick Powell, que és sumament intranquil per a dormir, posseïx el més llarg, i tal com hem dit abans, el més ple d'originalitats.

Hugh Herbert té al seu llit una veritable muntanya de coixins, perquè li plau dormir gairebé assegut.

Al Jo'son és l'únic actor que té un d'aquests llits que s'amaguen darrere d'una porta. Això ho fa perquè a vegades sent la nostàlgia dels habitacles dels hotels en els quals tantes vegades ha dormit en llurs travessies.

George Brent dorm en un llit emportat a la paret, però sumament tou i còmode.

Errol Flynn prefereix un llit de lona, però com que la seva muller protesta de tenir tan lleig artefacte a la casa Errol la compta dormir en un llit senzill i sense tants cobrellits de seda ni res d'això que Lili Damita té a la seva.

Annetta Louise segueix dominant al llit que li comprà la seva mare quan ella retornà del col·legi de París i diu que no vol canviar-la perquè ha somniat coses molt belles en aquest llit.

Paul Muni té un cobrellit blau, confeccionat de pesat ras doble brillant i suau. La catifa que cobreix el sol del seu dormitori, així com els seus cotinatges de les finestres són del mateix to blau, tot el qual dona a la seva cambra un aspecte positivament regi.

Frank McHugh ha de conformar-se que la seva muller posi molts accessoris luxuosos a la seva habitació, però sempre està protestant de tants requisits i assegura que molt més còmode dormia sobre la tapa d'un bagul en els dies en què era còmic de la llegua i el somni el sorprenia a l'habitació d'equipatges.

Com dormen les estrelles? Doncs ja ho veieu, molt còmodament...

quant no tenen preocupacions... amb tot i això, quan qualsevol dels punxos en les seves ànimes donen voltes en els seus matalassos igual que nosaltres ens desvetllem en els nostres modestos llits, perquè no hi ha millor cosit que una consciència tranquil·la i no hi ha somni més seré que aquell que ens deixen els afortunats en...

ARGUMENTS

CURTES

“En la propia trampa” amb William Boyd

Les depredacions d'un bandoler al qual anomenen el «Zorro» posen en moviment els rurals de Texas. Resulta a agafar-lo costi el que costi, i sabem que el «Zorro», tan es va com l'animal el nom del qual li serveix de rebu, és home capaç d'escapar-se pel forat d'una agulla, el comandant dels rurals determina

Les llàgrimes al llenguatge

Quan el públic de qualsevol part del món veu plorar al llenguatge Greta Garbo, Joan Crawford, Luise Rainer i altres actrius famoses, pot tenir la seguretat que les llàgrimes són genuïnes. Plorar és una de les especialitats de les lluminàries del cinema, i generalment llurs llàgrimes són degudes a un procés psicològic. Molts experiments i llarga experiència ha fet que cada estrella descobris un mitjà que les llàgrimes surtin als seus ulls quan ho requereix l'argument.

Per a les escenes de plor, n'hi ha prou, generalment, que l'actriu recordi algun episodi trist de la seva vida. Greta Garbo, per exemple, plora solament en pensar en els seus primers dies a Hollywood, quan era desconeguda i no tenia amics.

Eleanor Powell, l'exquisida actriu i ballarina de la Metro-Goldwyn-Mayer, pot plorar molt cada vegada que es troba en una pel·lícula. Tot el que necessita Eleanor és recordar el seu primer dia a l'acadèmia de Balls, on s'esforçà tant, que estigué plorant una llarga estona. L'actriu plora encara cada vegada que hi pensa.

El record dels quilòmetres que recorregué arran d'arribar a Hollywood, quan anava d'un estudi a l'altre cercant treball i no en trobava, fa brollar immediatament les llàgrimes a Janet Gaynor, en l'actualitat una de les estrelles favorites.

Altres diverses estrelles recorren a la música quan necessiten plorar en alguna escena dramàtica. El fonògraf portàtil que té sempre Joan al seu camerino a l'escenari, de vegades deixa oír les notes planyívols d'una cançó d'amor; altres, una de les més llàgrimoses melodies de Chopin. Joan escolta atentament la música fins que les llàgrimes comencen a córrer per les seves galtes, i aleshores va a col·locar-se davant de les cambres.

Luise Rainer és una altra de les estrelles que confia en l'encís de la música. Abans de començar a filmar una escena emocionant, l'actriu té el costum d'oír una peça de música religiosa, o els acords planyívols d'alguna cançó popular de la seva Àustria estimada.

«El plor brolla, generalment, a impulsos d'una emoció, i aquesta emoció cal sentir-la i també demostrar-la, puix que les llàgrimes solament no expressen el dolor que embarga una persona», diu miss Rainer.

Els directors de Jean Harlow contan a l'actriu històries tristes, i valent-se d'aquest mitjà aconseguixen sempre arrancar-li abundants llàgrimes.

Myrna Loy, per una raó que ella mateixa no sap explicar, és de les poques actrius que poden plorar a voluntat. Maria Dressler també té aquests dos.

I Jeanette MacDonald sol retirar-se al seu camerino i emig d'un profund silenci, recorda algun succeït trist i així és prou perquè es posi de seguida a plorar.

Demetri LEON

Hollywood.

Recent fotografia d'Eleanor Powell, estrella de la Metro-Goldwyn-Mayer, que es féu famosa en «La Melodia de Broadway de 1936»

Recent fotografia de la incomparable Greta Garbo, amb un dels vestits que llueix en la seva nova pel·lícula, acabada fa poc als estudis Metro-Goldwyn-Mayer

AJUT A EUSCADI

El fet de l'evacuació de Bilbao i dels conseqüents desplaçaments del nostre exili, ha despertat l'opinió pública quant a la persistència en l'ajut a Euzcadi.

Davant d'aquesta realitat la Comissió creu adient exposar el que segueix:

Els evacuats de Bilbao aquells que no s'han volgut sotmetre al feixisme, en exòde trágic, creuen camins, travessen muntanyes i cerquen en terres germanes, ambient de llibertat i afeció amiga. D'altres esperen ésser traslladats més enllà d'Euzcadi per acollir-se al recer que nacions amigues els ofereixen.

Tots, però, necessiten elements, que l'aglomeració de població i l'escassetat de proveïment dificulten extraordinàriament i robes que deixen a les llurs enramades o abandonades abans de viure sota l'imperi del feixisme.

D'altra banda, l'exèrcit basc, fet fort a les muntanyes, no renuncia a una contraofensiva per tal de recuperar la terra, i també els combatents necessiten viures i també els cal material sanitari i també fins a ells ha d'arribar l'escalf de solidaritat que representa la contribució moral i material de les nacionalitats germanes, a la causa comuna que defensen amb tant de braó.

Més enllà o més ençà, doncs el poble d'Euzcadi necessita de tots els antifeixistes i amb Euzcadi tot el front del Nord que integrat per braus muntanyes és un baluard de la llibertat.

Catalans: Cal contribuir i continuar l'ajut als germanes del Nord i cal continuar-lo emmigrant-nos en la perseverança, en el delit, en la moral combativa que asturians, santanderins i bascos defensen l'Espanya lleial i donen la sang i la vida per abatre el feixisme.

Catalans: sense dubtes, sense vacil·lacions tots en ajut del front del Nord.

Els vostres donatius al Passeig de Pi i Margall, 36.

Groley BRANDY

valer-se d'una jugada. La qual consistia a fer que Hópalong Cassidy (William Boyd) es prestés a representar la comèdia en què el valent vaquer apareixerà com a pròfug de la justícia. Una jugada que el corregut la veu que això ocorre, Hópalong Cassidy marxà a El Rí, lloc on el «Zorro» té establert el seu centre d'operacions, i procurà guanyar-se la confiança del bandoler, que ha de veure en ell un còmplice probable per a les seves futures malifetes.

El pla es porta a cap conforme a allò acordat, no sense gran contrarietat de Johnny Nelson (James Ellison) que, no estant en el secret del que es trama, troba inconcebible que Hópalong Cassidy, en el qual ha vist sempre el seu model, el seu mentor i el seu amic, pugui haver fet res que el col·loqui en la mateixa categoria de gent com el «Zorro» i altres bandolers.

Poc després d'estar a El Rí, Hópalong Cassidy desafià el seu íntim amic Windy (George Hayes), que havia arribat allí amb el propòsit de vindicar-lo del que, segons ell, Windy, no pogué ésser més que una calúmnia, és a dir, que Hópalong Cassidy, l'honorada del qual és proverbial, hagi comès cap falta per la qual hagi d'ésser perseguit per la qual ha de perseguir-lo la justícia. Tot seguit, fidel al pla que porta, carca la companyia de la gent més perduda de El Rí, entre la qual compta un pocassolot conegut pel «Loco» (Stephen Morris).

Conforme a allò previst, el «Zorro» envia a Hópalong Cassidy un emissari per a proposar-li que ingressi a la seva banda. Així les coses, el «Zorro» sent per casualitat Windy quan aquest li diu a Molly Rand (Cherlene Wyatt) que en tot això d'Hópalong Cassidy hi ha un «havet gat amagat», i que el probable serà que es tracti solament d'una farsa que el seu amic estarà representant, qui sap amb quins fins, però amb seguretat que per a cap de dolent. El «Loco» s'apodera del vell Windy i de la nena Molly, als quals posa en lloc segur al cau que té a la muntanya. El que es proposa el «Loco» (que no és sinó el mateix «Zorro») en procedir d'aquesta manera és, que Windy i Molly li serveixin de rehenes per a pactar amb Hópalong Cassidy, en cas que fos cert que aquest porta la seva segona intenció i no sigui en realitat allò que sembla.

Assabentat de l'ocorregut, Hópalong Cassidy marxa en socors dels seus amics, igualment ho fa Johnny Nelson, al front d'un grup de gent armada que el segueix. Gràcies a aquest oportú auxili, Hópalong Cassidy, que, ferit a punt de defallir, quedava a poder del «Zorro», salva la vida. El «Zorro» cau a poder de la justícia. I Hópalong Cassidy, que no té ja perquè seguir fingint-se un bandoler, retorna a El Rí, portat en triomf pels seus amics.

MAPES DE TOTES LES PROVINCES DE ESPANYA

54 MAPES A TOI COLOR De gran utilitat per seguir les operacions de guerra, ja que en ells es troben fins als poblets més insignificants

Demaneu l'ATLAS D'ESpanya (Bailly-Baillière-Riera), en qualsevol llibreria o a la casa editora: Enrie Grana-dos, 55 i 58.

ELS PROPIETARIS I USUARIS DE VEHICLES DE TRACCIÓ MECANICA

El dia 15 de corrent acaba el període de recaptació voluntària de la Patente Nacional de Circulació d'Automòbils, corresponent al segon trimestre d'engany.

Desitjosa, com sempre, aquesta Delegació d'Hisenda d'evitar a tota costa situacions de violència, però resulta, ensenys, a impedir la circulació dels vehicles de tracció mecànica, que sense estar-ne expressament vagin provistos de l'expressada patente, es fa públic per mitjà d'aquesta nota, a la qual, en benefici general, es procura donar la major difusió, que a partir del proper dia 15 del corrent es procedirà, per les forces de Carabiners i agents de l'autoritat, a la requisició o decomissió dels casos, de quants vehicles, ja pertanyin a particulars, entitats o corporacions públiques, circulant sense la documentació corresponent a més als contravençors la pena recomanada de mil a deu mil pessetes, o l'emolució corresponent n'cas d'insolència, de conformitat a l'establert pel Decret de 22 de gener d'engany.

Del bon seny ciutadà s'espera segura la Delació d'Hisenda de Barcelona, i se'n congratula a la bestreta, que no hi haurà motiu a l'adopció dels procediments coercitius esmentats abans.

TRENCATS GUARIMENT RAPIT I ECONOMIC ORTOPEDIA TEIXIDO ARIBAU Nº 5

REUS Dimissions de consellers municipals

Han presentat la dimissió del càrrec de Consellers Municipals els representants del PSUC, Higiní Domenech i Josep Mendoza. Han estat substituïts per Teresa Palau i Lluïsa Salvador Sugranyes i Pedrola.

També han dimès els representants del POUM, Homdedeu, Torrens i Ortoneda, els quals no han estat substituïts.

Es de remarcar que la companyia Teresa Palau és la primera dona que a Reus ocupi escó en el Consistori i per aquest motiu ens pla de felicitar-la.

Ha estat a Reus el Delegat Polític del Ministeri de Defensa Nacional, Amós Ruiz Lecina.

L'Inspecció de Vigilància ha lliurat al Consell Municipal les claus dels locals que ocupava el POUM, recentment clausurats.

El Consell Municipal ha donat el nom d'Avinguda de la URSS a la carretera de Taragona i el d'Avinguda de Mèxic a la de Salou en agraïment a l'ajut que presten a la República i a la lluita contra el feixisme.

Ha estat autoritzada l'expropiació de 142.027 metres de terreny, situats a l'Avinguda de la URSS per a l'edificació de cases-bloc.

Hom ha concedit autorització a «Construccions Aeronàutiques» per a construir un quarter.

CAMISERIES DEULOFF U

Plaça de la República, 3
Call, 30 - Telèfon 19873
Rambla de les Flors, 4
Telèfon 19657

BARCELONA

PRESENTEN ACTUALMENT LES MÉS SELECTES NOVE-TATS EN

CAMISES, PIJAMES, CORBATES, MITJONS, CINTURONS etc.

Especialitat en la mida

Preus limitats

Delegació General d'Euzcadi a Catalunya

ASSISTENCIA SOCIAL
Es prega a Maria Cruz Osinega, Alfred Buzun, Miquel Ceuna i Alfred G. Brouard passin per aquest Departament, Passeig de Pi i Margall, 60, per a fer-los lliurament de correspondència. En aquest mateix departament hi ha una llista dirigida a València a nom de Salvador Ramon pregar al remitent que passi a recollir-la.

Després de l'assemblea del C.A.D.C.I.

UN ADVERTIMENT DE LA FEDERACIÓ DE SINDICATS MERCANTILS U. G. T.

«Aquesta Federació assabenta tots els treballadors que portin carnet de la U. G. T., que havent-se enquadrat el CADCÍ dins de les Federacions Nacionals corresponents estan de fet i de dret sota la disciplina tàmica i mandats que dimanen d'aquesta Federació. Tots els carnets dels militants del CADCÍ seran respectats en la mateixa manera que ho són els dels Sindicats Mercantils federats a aquesta entitat.

Aquesta Federació no pot permetre sota cap concepte, sigui el que sigui, i porti el carnet que porti, que deixin de complir aquest mandat tota vegada que el Comitè d'Enllaç Mercantil U. G. T.-C. N. T. té acordat (com no podia fer menys) de respectar la llibertat de sindicació a tots els companys mercantils i es poden afiliar a la sindical més adient a la seva manera de pensar».

Al Casal Francesc Macià fou celebrada l'Assemblea de la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur

Els assembleístes que representaven les més prestigioses entitats catalanes acordaren ratificar la confiança al delegat de la Generalitat i concretaren les conclusions que seran lliurades al conseller de Cultura de Catalunya

Navarro Costabella durant el discurs de clausura de la Federació Catalana de Teatre Amateur

D'acord amb la convocatòria cursada, ahir es celebrà l'assemblea general extraordinària de la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur. L'acte tingué lloc al Casal Francesc Macià, d'E. R. de C., que cedí gentilmente la sala d'actes.

Presidí en primer lloc el delegat de la Generalitat a la Federació, company Claudi Fernández i Castanyer, qui donà compte de l'objecte de la reunió i de les gestions portades a terme fins ara pel Comitè responsable de la Federació.

Acte seguit fou elegida la mesa de discussió, integrada pels companys Navarro i Costabella, president i Gregori Sierra i J. Mingo, secretaris. Constituïda l'assemblea es procedí a la lectura de les adhesions rebudes i de la llista de les delegacions que assistien a l'acte. Aquestes adhesions i delegacions, entre moltes altres, són les següents: Josep M. Polch i Torres, Pompeu Crehuet, Florenci Cornet, Tertúlia Manel, Quadre Escènica Jacint Verdader, Artur Guasch, Agrupació Rossinyol, de Rubí; Estudi d'Art Dramàtic, de Molins de Llobregat, Agrupació d'Enric Lluell, J. Gimeno Navarro, Baldo-mer Xifré, Agrupació de la Selva; Grup Cultural Esbarjo, Casal d'E. R. del Camp de Grassot, Casino L'Alfama del Poble Nou, Manuel Vallderes, Associació de Teatre Català, Segimon Rovira, Cooperativa La Leialtat, de Gràcia; Maria Amat, Andreu Guixer, Esbart Teatral Casteller, Ateneu P. i Margall, de la Bisbal; Societat Coral Erato, de Figueras; Ateneu d'Esparreguera, Josep Vallès, Ramon Vinyes, Associació d'Amics del Teatre, Quadre Escènica d'Art Dramàtic, Antoni Mazoni, Quadre Escènica de la FAET, Ambrosi Carrion, Joan Fernández i Castanyer, Lluís Capdevila, Angel Milla, J. Cumelles, Ateneu Obrer Manresa, Ateneu Valles de Cerdanyola, Amics de l'Art i de les Lletres, de Roses de Llobregat; Unió Vilanova, Agrupació Teatral Farners, de Farners de la Selva; Societat Iris, Mataró; Estudi d'Art Dramàtic de Puig-reig, i altres, com ja hem indicat.

Seguidament, i després de l'aprovació dels assumptes de tràmit, es procedí a discutir la gestió realitzada pel Comitè Executiu de la Federació i pel delegat de la Generalitat en aquesta.

En aquesta. L'eficàcia d'aquestes gestions va merèixer un vot de gràcies per part dels assembleístes.

En el transcurs de l'assemblea es posà de manifest que els elements amateurs de cap manera no volen establir una competència amb els elements professionals, ans al contrari. L'aspiració dels amateurs és harmonitzar els interessos dels uns i dels altres a l'objecte de realitzar una labor profitosa per a l'enaltiment del teatre català. També fou posat de relleu la necessitat que la Federació intensifiqui les directrius revolucionàries que en el sentit artístic i social han estat la seva característica.

Seguidament es procedí a la lectura de les conclusions que han d'ésser lliurades al Conseller de Cultura de la Generalitat. En aquestes conclusions, en síntesi, és demanat que sigui ratificat el reconeixement oficial de la Federació per part de la Generalitat per tal que la Federació pugui desenvolupar la seva tasca amb tota eficàcia. En aquestes conclusions és recordat que en diversos països, entre ells la URSS i Txecoslovàquia, el moviment teatral amateur mereix una atenció preferent per part dels respectius Governos, a tesa la importància del teatre amateur en tant que element propagador de cultura.

Les conclusions, com ja hem dit, varen merèixer la unànime i entusiasta aprovació dels assembleístes i es posà de manifest la seguretat que el Conseller de Cultura serà un col·laborador més en l'obra magna que es proposa realitzar la Federació.

Navarro i Costabella, que presidia, pronuncià un discurs de clausura en el transcurs del qual recordà els companys de la Federació que han sacrificat llur vida en la lluita contra el feixisme i demanà per a ells un emocionat homenatge. Resumí les activitats de la Federació abans del 19 de juliol del 1936 i acabà manifestant que ningú no podia dubtar que l'actual conseller de Cultura, Carles Pi i Sunyer, prestaria el màxim suport a la realització dels ideals que impulsen a la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur, entitat que en lloc de competències vol establir llaços d'estreta col·laboració amb tots aquells que s'interessin i treballen per la prosperitat espiritual del teatre català.

L'assemblea acabà enmig del major entusiasme.

A L'OLYMPIA

Festival a profit d'Euscadi

Dissabte passat, a la tarda, tingué lloc un festival escènic-musical a profit dels germans del poble d'Euscadi.

Aquell festival no es veié malauradament concorregut com era d'esperar. Hi havia gent entusiasta, gent que tenia ganes d'art i sobre tot que volia ajudar els organitzadors i col·laboradors de tan plausible acte. Però... aquí hem de dir que el públic barceloní no sabé respondre a la crida que se li feia d'una manera més enorrotzadora.

Amb tot, la interpretació de l'obra immortal de Dostoiéwki, «Crim i càstig» pels elements de la novel·la Agrupació Artística Catalana, resultà magnífica. La direcció anava a càrrec del jove escriptor Albert Serra.

La segona part del programa consistí en la «Sisena Simfonia» (Patètica) de Txaiowski; «Francesca

da Rimini», de Rimsky-Korsakow i «Danses del príncep Igor», de Borodin, a càrrec de la nostra Banda Municipal, dirigida pel mestre Joan Lamote de Grignon.

A causa, però, del llarg que fou l'espectacle de «Crim i càstig», ja que es tracta d'una obra d'extensió considerable— com tothom ja sap— la Banda Municipal només pogué interpretar «Danses del príncep Igor».

Hem de remarcar que el seu delegat, Francesc Tintón, va dir uns mots sobre la poca gent que hi havia. Es queixà, però no es queixà. Va dir només que totes les persones que hi havia al Teatre Olímpia, encara que materialment no empleassin el local, el considerava que tenien un cor tan gran que vessava per fora.

Paraulles que volen significar la bona disposició que la Banda Municipal de Barcelona té envers els actes de transcendència antifeixista. Perquè l'acte de l'Olímpia, encara que amb el desconexament quasi total del públic de la nostra ciutat, representà un ajut moral i material per als homes que volen ésser i seran lliures.

Un acte de cultura, idealitzat per una fita: ajudar Euscadi.

JOAQUIM TORRES

JOVENTUT!

L'Exèrcit Popular Unitat entre la joventut

L'exèrcit popular que ha sabut organitzar, amb un admirable esperit i una encertada direcció, el nostre país, havia d'ésser — com és — un exèrcit amb un comandament, amb unes jerarquies, amb una moral, amb una disciplina. Havia de prendre — i l'ha pres — model i exemple del formidable exèrcit de la U. R. S. S., aquest exèrcit modern que pot combatre, amb eficàcia i amb tot el material bèl·lic que la tècnica ha produït. Es un exèrcit que, a una sola veu, pot mobilitzar-se d'una banda a l'altra, i que pot donar un rendiment. Per altra banda aquell exèrcit és un autèntic servidor del poble. És a dir, compleix la missió per la qual els exèrcits han estat creats. Això és: constitueix una garantia i no un perill.

Un exèrcit no pot estar mai al servei d'un partit. Ha d'estar al servei del país i ha de secundar-lo en el seu esforç encaminat a assolir una pàtria digna i lliure. A Espanya, singularment en el segle XIX, l'exèrcit servia per a dirimir discòrdies de la monarquia. Per això si resseguim la seva història hauríem vist les freqüents intervencions del militarisme en la política, intervencions que es concretaven en els tristement cèlebres «pronunciamientos» i que no tenien cap finalitat de profitosa eficàcia per al poble.

Els països imperialistes tenen els seus exèrcits per a complir les seves ambicions de conquesta. Els països democràtics, entre els quals hi ha, a primer terme, el nostre, cal que l'exèrcit serveixi, encara que això pugui semblar una paradoxa, per a assegurar la pau. Les democràcies són, per damunt de tot, pacífiques. No provoquen la guerra. No ataquen. Però, quan són atacades no poden creuar-se de braços, sinó acceptar el repte i lluitar-se, com en aquesta hora decisiva per a Espanya, als camps de batalla, enfront al món un exemple de fe, d'entusiasme i de coratge. Si les mentalitats imperialistes han volgut provocar una guerra per assolir el seu ideal de regressió a una nova Edat Mitjana, nosaltres, inspirats en la defensa de la llibertat individual i col·lectiva, hem d'afermar-nos cada dia més en la noble ambició d'anar vers una nova Renaixença.

Les sorpreses que ens reserva la història dels pobles

Sovint, la història, a través dels temps, ens reserva sorpreses inesperades i un bon xic incongruents.

Les nacions sofrien col·lapses i alteracions que mai no es podrien preveure ni menys predir, per tal com l'esdevenidor és incommensurable.

De vegades aquestes sorpreses, inesperades en la història dels pobles, aquestes canvis patològics, són agraïdos per a l'esperit col·lectiu, com — parlem només de l'època contemporània — el cas de França, amb la seva Gloriosa Revolució, que instaurà els Drets de l'Home i del ciutadà; la lliçó de l'imperi otomà, que passà d'un despotisme asiàtic a una República lliure, avançada, progressiva; el fet de Rússia, que, esquivant-se del damunt les seves espantoses regim tarista d'opressió i de vilipèndi, aconseguí implantar el comunisme a la seva pàtria — primer cas en la història — evolucionant fins al socialisme avançat que avui regixa la nació més gran d'Europa; tenim el cas de Txecoslovàquia, mirall de pobles, i tota aquesta munió de pobles esdevinguts lliures arran de la guerra europea.

Per altra banda, treuen el cap — i les urpes — altres Estats que, d'un règim més o menys liberal, han esdevingut una immensa ergàstula, una caserna enorme, on s'ha conculat el Dret i s'han allargat una amenaça per a la pau pública i un afront per a tota la humanitat.

Hi ha Alemanya, que, malgrat tot, encara no comprenem com una nació lliure, que tenia al seu parlament una majoria aclaparadora de diputats socialistes i comunistes, de cop i volta es deixés entabanar fins a la incomprensió per un estranger que s'apoderà de tots els ressorts d'un Estat que compta amb seixanta milions d'habitants, esdevinent en

— fins ara — Itàlia a tots els crims que ha comès de quinze anys ençà. Al, Itàlia, Itàlia, país bellíssim! Sortosament per a tu, nosaltres, i et coneixem — i et volem conèixer — per aquests quinze anys d'«era feixista», sinó pel que tens darrera d'aquests quinze anys.

Et coneixem a través de Dante Alighieri i de Petrarca; de Giordano Bruno i de Campanella i Galileu;

de Miquel Àngel i de Rafael; de Cimarro i de Verdi i de Puccini i de Mascagni i de tants altres homes il·lustres.

També et coneixem per les immenses bel·leses que atresores i per la llum que has irradiat a tot el món. Et coneixem per la gran afinitat que hi ha hagut entre tu i Catalunya — omni ho remarcarà durant la guerra d'Abissínia l'illustre historiador A. Rovira i Virgili en un dels seus brillants articles — i aduec per les lluites que sostingueren les naus catalanes, quan solaven, invencibles, la Mediterrània, amb les naus de les repúbliques italianes...

Però mai, escolta-ho bé, mai no et reconeixem sola la bota militar de Mussolini.

Ferran CUBELES

ALS CENTRES OFICIALS

GENERALITAT DE CATALUNYA

AUDIENCIA DEL PRESIDENT
El senyor Comanyer rebé ahir al migdia la visita dels intel·lectuals antifeixistes que es troben a la nostra ciutat.

L'honorable President de Catalunya rebé també en audiència, el diputat senyor Gerard, delegat de la Generalitat a Montserrat; l'escriptor Lluís Capdevila; el Comissari d'Espectacles, senyor Branzuela; sots-secretari de Sanitat, senyor Dot, i el diputat senyor Farreres i Duran.

EL CONSELLER D'AGRICULTURA A VALENCIA
Aquest matí, el conseller d'Agricultura de la Generalitat, Josep Calvet, i el Director General del mateix ram, Lluís Ardiaca han emprès el viatge cap a València.

L'objecte del viatge d'aquestes autoritats és el d'entrevistar-se amb els membres del Govern de la República, camarades Negrín i Uribe, per tal de tractar amb ells la coordinació de diversos assumptes que interessin en gran manera l'agricultura catalana, entre els quals ocupen un primer pla les importacions d'adobs i pinsos, l'organització del mercat del vi i la regulació del mercat blader.

CANVIS DE NOM DE LOCALITATS
El «Diari Oficial» publica un decret del Departament de Governació que en la part dispositiva diu així: «Es aprova el canvi de nom dels pobles de Sant Jaume de Llierca, pel de Poble de Llierca; Santa Maria de Palautordera, pel de Palautordera».

EL LICEU RESERVAT PER A ESPECTACLES DE CARÀCTER OFICIAL
El Gran Teatre del Liceu, avui Teatre Nacional de Catalunya, solament podrà ésser cedit per a la celebració d'espectacles de caràcter oficial d'acord amb les normes que, previstes els assessors necessaris, seran establertes i mitjançant la conformitat en cada cas, de la Conselleria de Cultura.

ES CREAT EL PARC MOBIL DE LA GENERALITAT
Del Departament de Presidència, el «Diari Oficial» publica un decret que disposa: «Es crea el Parc Mobíl de la Generalitat de Catalunya, adscrit al Departament de Presidència, el qual tindrà cura dels treballs d'adaptació i reparació de tots els vehicles de tracció mecànica de tots els serveis i

institucions que depenen de la Generalitat, així com de la fabricació i reparació de l'armament dels individus del Cos d'Esquadres de Catalunya, i del personal de la Generalitat que el Departament de Presidència disposi.

CONSELLERIA DE PROVEIMENTS
Aquesta Conselleria fa avinent a tots els industrials de cafès, bars i restaurants que per tal de proveir-se de sucre, a partir d'aquesta setmana, el repartiment d'autoritzacions es farà a la Conselleria de Proveïments (Avinguda 14 d'abril, 439 baixos), i sota l'ordre següent: Fixes del núm. 1 al 425: Dilluns, de cinc a set de la tarda. Del núm. 426 al 850: Dimarts, de cinc a set de la tarda. Del núm. 851 al 1.275: Dimecres, de cinc a set de la tarda. Del núm. 1.276 al 1.700: Dijous, de cinc a set de la tarda. Del núm. 1.701, i posteriors: Divendres, de cinc a set de la tarda.

Assabentem que els industrials, per a retirar les autoritzacions per adquisició de sucre, han de presentar el rebut de contribució corresponent al segon trimestre de l'any en curs.

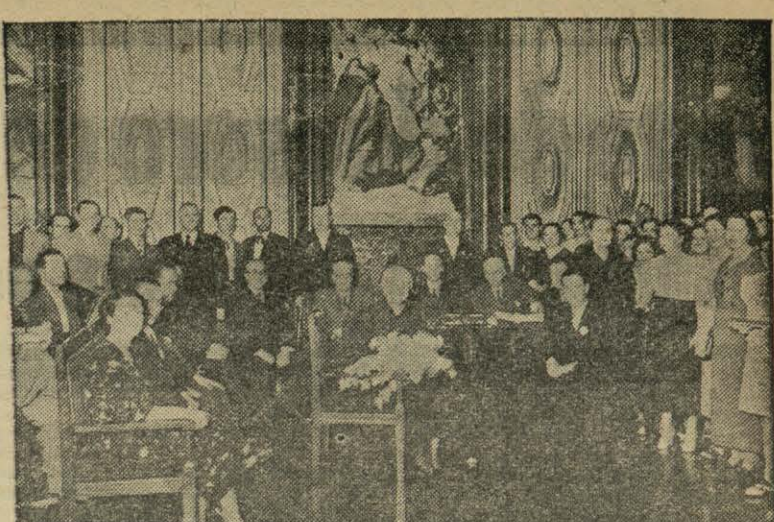
El lliurament d'autoritzacions als industrials que paguin contribució de bodega o establiment similars compresos dintre la mateixa categoria, serà cada cinc setmanes.

A les tavernes i cafès, bars compresos dintre semblants categoria, els serà lliurada cada quinze dies. A les hosteries, fondes i cases d'hostes i altres compresos en la mateixa classificació i que tinguin reduït consum, serà cada vuit setmanes.

S'adverteix que sols serà lliurada una autorització a cada persona.

JUNTAMENT

PER A COMPRAR S'HA DE TENIR EL CARNET!
La Conselleria regidora de Proveïments, tot i creient que amb les ins-

Dissabte passat tingué lloc el casament de la germana de l'alcalde, senyora Dolors Salvadó, amb Antoni Oliver i Riba. Vegeu a la foto el moment de realitzar-se l'acte

truccions que ha fet públiques queda ben aclarit que des d'aquesta setmana ningú no podrà vendre cap dels productes racionals sense recollir i guardar-se el tiquet de la setmana corresponent, i pel nombre de racions que hi constin, reuera que seran denunciats als Tribunals Populars el comprador i el venedor que no compleixin estrictament allò que està disposat i que per tant es riguin del racionament, amb el consegüent perjudici a l'equitativa distribució de l'arros, de l'oli i de les patates entre els veïns de Barcelona.

Per tal de facilitar el lliurament de tiquets a les botigues i tota vegada que no ha estat possible donar fulls taladrats, per raons de l'economia a què la guerra ens obliga, la Conselleria Regidora de Proveïments recomana que el comprador, a casa seva i abans d'anar a adquirir el producte racionat, retalli amb unes tisores el tiquet de la setmana, el qual lliurará al venedor en el moment de la compra, deixant a casa el full dels tiquets restants.

Per tal d'evitar suplantacions, en anar a comprar caldrà exhibir el Carnet Familiar de Racionament i el venedor haurà de cotejar el número familiar del carnet amb el de racions del tiquet, i cas que aquestes excadin del nombre d'aquells, no les despatxará i l'interessat haurà d'acudir a la Delegació del districte respectiu per tal d'obtenir el tiquet rectificat.

EXERCIT DE L'EST

PRESENTACIONS
Els oficials de complement d'Artilleria de les lleves de 1932, 1933, 1934 i 1935, que actualment no tinguin destí, es presentaran amb urgència a la Comandància general d'Artilleria de l'Exèrcit de l'Est.

Es prega la presentació a les Oficines de la Quarta Divisió orgànica (segon pis de «Dependències militars»), de Ross López Rodríguez, vidu del capità d'infanteria Jesús, a ma, per a assabentar-la d'un assumpte que li interessa amb relació a una instància que ha adreçat al general cap de l'Exèrcit de l'Est.

SINDICAT DE LA EDIFICACIÓ (Secció de Paletes i Manobres)

El Comitè d'aquesta Secció recorda a tots els Delegats d'Obra i Control, la necessitat de complimentar la signada donada per la nostra Sindicat. Cal procurar d'una manera enèrgica que tots els afiliats compresos en les llistes demanades pel Govern de la Generalitat, es presentin sense excusa en lloc de reclutament.

PALAU DE JUSTICIA

EL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA HA TORNAT MOLT BEN IMPRESSIONAT DEL SEU VIATGE A VALENCIA
Ahir va tornar de València el president de l'Audiència, el qual en rebre els periodistes, es manifestà que junt amb el sots-secretari de la conselleria de Justícia, senyor Raga, que també va tornar de València amb ell, havien visitat el ministeri de Justícia i el sots-secretari del ministeri de la Governació, Han tractat, va dir, d'assumpes relatius a la justícia de Catalunya.

El senyor Andreu ha tornat molt ben impressionat de les visites que ha portat a terme.

ELS CEMENTIRIS CLANDESTINS
Per la sala de govern s'ha nomenat el president del Tribunal Industrial, senyor Bertran de Quintana, jutge especial per al sumari amb motiu dels cementiris clandestins descoberts en alguns llocs d'aquesta província. El secretari per a aquests sumaris serà el jutjat número vuit, Josep Torres.

FUNCIONARIS DEL DEPARTAMENT D'ECONOMIA DETINGUT
En virtut d'una denúncia presentada al jutjat de Guàrdia, per la Conselleria d'economia contra un antic empleat i pel delictes de defraudació, ha estat posat a disposició del jutge, Maria Sala Roura.

Se l'acusa que valent-se del càrrec va obtenir diverses quantitats importants d'algunes cases comercials.

LLADRE DETINGUT
Com a autor de diversos robatoris comesos al quarter Espartaco, ha estat posat a disposició del jutjat de guàrdia, Josep Moreno Aranda.

UN PROCES QUE CAUSA EXPECTACIÓ
El jutjat núm. 15 al qual li correspon la tramitació del sumari amb motiu de la denúncia presentada per la Conselleria d'economia, es-

PER LA NETEJA DE LA RERAGUARDA
Continuant la labor de neteja de la reraguarda, ahir es donaren diverses batudes en diferents llocs de la població. Es practicaren diverses detencions i segons notícies que hem adquirit, entre els detinguts hi ha quatre elements als quals els foren trobats documents veritablement comprometedors i que seran examinats dèntingudament per tal d'esbrinar si hi ha còmplices.

Es tracta de veritables agents del feixisme introduïts en aquesta capital.

TROBADA D'EFECTES DE GUERRA
En un local d'Horta la policia ha recollit una gran quantitat de cascos de soldat, motxilles, cartutxers i altres estris de l'exèrcit.

Tot això serà lliurat al general cap de l'Exèrcit de l'Est.

PER A REQUISAR NO TENIEN COMPETIDOR
Al local que ocupava el P. O. U. M. del Passatge Escudellers, la Brigada d'Investigació Criminal que dirigeix el company Gómez Serrano, s'incautà d'una gran quantitat de robes de tota mena.

Hi ha sueters, tapabagues, llençols, camisetes, calçotets i moltes altres peces de roba.

Tot això, previ balanç, ha estat lliurat als Hospitals, el que pogués servir, i el restant al Comitè de Refugats.

Rhumprat

Accidents del Treball
Malaltia
Incendis
Vida

Mutua General de Seguros
TRENTA-UN ANYS D'ACTUACIO SOCIAL
Balma, 17 i 19
Telèfon 20755

Comitè de Control
Obrer que vetlla pels interessos obrers
Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Av. de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

Acte de clausura del II Congrés Internacional d'escriptors antifeixistes "Lluitarem i vencerem per les creacions del pensament i la jerarquia de la intel·ligència"

Sota la presidència de l'honorable Lluís Companys, diumenge se celebrà, al P. de la M. Catalana, l'acte organitzat per l'Associació d'Intel·lectuals per a la Defensa de la Cultura, a honor dels congressistes del Quart Congrés Internacional d'Intel·lectuals Antifeixistes.

A la presidència seguien, al costat de Lluís Companys, el general Pozas; el conseller de Cultura, Carles Pi i Sunyer; Jaume Serra Hunter, Benda i Jaume Miravittles.

La sala del Palau presentava un

aspecte magnífic, totalment atapeïda de públic, que acollí amb xardoroses ovacions la presència de les nostres autoritats.

L'acte fou radiat per les emissions de la Generalitat, a tot Catalunya. Diversos membres de l'AIDC traduíren els discursos pronunciats en català en cinc llengües estrangeres i els pronunciats en altres idiomes al català.

Els membres participants al Congrés arribaren a Barcelona, procedents de València, a la tarda. Foren rebuts per membres de Comissió de Propaganda i per diversos personalitats del nostre món intel·lectual. S'allotjaren en els principals hotels de la nostra ciutat, durant tots els dies que se celebraran aquests actes a Barcelona en el seu honor.

Serra Hunter, obre l'acte

Obri l'acte, en nom de l'AIDC, el doctor Serra Hunter, el qual glossà el significat del recent Congrés Internacional.

El testimoni d'aquests intel·lectuals de tot el món —digué— serà per a nosaltres d'un alt valor. I serà una lliçó per als altres pobles amenaçats també pel feixisme.

A València, el català ha ressonat al costat de totes les llengües germàniques, i ha dit que Catalunya té una voluntat de viure i una voluntat de fer tots els sacrificis per a guanyar la guerra.

Acabà amb una salutació als escriptors estrangers, que el públic va rebre amb un unànime aplaudiment.

«La veritable Itàlia està al vostre costat»

A continuació parlà el delegat italià, Niccolò Potenza, que és rebut amb una llarga ovació. Amb paraules emocionades afirma que la veritable Itàlia no és pas la de Mussolini, sinó la que està al nostre costat, la que veu amb repugnància l'assassinat de dones i infants a Madrid. Els italians no han pogut encara fer tot el que voldrien per a ajudar el poble espanyol. Però a les trinxeres ibèriques i a Itàlia mateix lluiten amb entusiasme. Recorda que en una plaça de Madrid caigué no fa molt una bomba que no esclatà, dintre de la qual hi havia un paper que deia: «Germania d'Espanya: Els treballadors italians no volen assassinar-vos». Aquest és l'esperit de la veritable Itàlia.

Julien Benda

Julien Benda, el famós filòsof francès, és saludat amb «La Marseillaise», que el públic escolta a peu dret.

En un bell discurs, ple d'agudeza, explica per què ell està per la defensa de la cultura. El filòsof ha de tenir —digué— la passió de la justícia i de la veritat. Els veritables intel·lectuals les han defensades sempre. I jo considero que em mantinc dintre aquesta tradició en defensar el Govern de la República, tal com ens dicta el nostre lema de representants d'una civilització. En nom del pensament avançat, nosaltres desitgem i lluitem per la seva victòria.

Stephen Spender

En representació dels intel·lectuals anglesos parlà el poeta Stephen Spender, que és rebut amb l'himne del seu país. Explica les seves impressions durant el viatge a Madrid, assegurant que portarà a Anglaterra el testimoni de la salvaguarda feixista, a la vegada que explicarà la lluita de Catalunya per la seva personalitat i per la victòria en la guerra.

Martin Anderson

Martin Anderson Hnexo, en nom dels països escandinaus, diu que ja no és possible, a l'escriptor, escriure per a ell. Des d'ara, no es poden omplir papers sinó ajudar la humanitat. Lluiteu —acabà—, que a l'estranger nosaltres també lluitem.

Rafael Alberti

Rafael Alberti, que és saludat amb l'himne de Riego, llegeix un «Romance» escrit en el camí de València a Barcelona, para presentar al poble català a los intelectuales del mundo. Les belles i fortes estrofes d'Alberti són rebudes amb emoció pel públic, que no expressa amb llargs aplaudiments.

Se-U

El representant xinès, Se-U, és rebut amb una forta ovació. En francès, expressa l'interès que en els pobles oprimits de l'Orient ha despertat la nostra guerra i l'entusiasme que allí provoca la nova de les nostres victòries, perquè en elles veuen l'avançada de la seva alliberació perquè en la tradició de la vella Xina hi ha la fraternitat entre els homes. Estudia la situació del seu país i en treu ensenyances per a la lluita contra els imperialismes.

Joan Marinello

Joan Marinello, cap de la delegació cubana, és rebut amb grans aplaudiments. El Congrés que s'ha celebrat a Madrid —digué— ofereix tres lliçons principals: que el moment d'alliberació arriba quan els pobles adquireixen consciència de les seves necessitats; que el poble és el veritable defensor i creador de la cultura i de l'art, i que totes les energies del poble han d'anar per a destruir els seus enemics econòmics i polítics.

Marinello acaba el seu discurs amb uns bells mots pronunciats en català, en els quals expressa la seguretat que Catalunya seguirà amb heroisme ajudant a vencer el feixisme. Una intensa salva d'aplaudiments acomiada l'escriptor cubà.

Mikiteuko

El públic rep peu dret i amb una llarga ovació el delegat soviètic Mikiteuko, que parlà breument en rus i que acabà amb un «Salut, camarades!».

Corpus Barga llegeix el discurs de l'escriptor ucraïnès, en el qual diu, entre altres coses, que el poble espanyol defensa la cultura amb la seva pròpia sang, assenyalant així el camí.

El poble espanyol ens ha fet sentir que la causa de la cultura és la seva causa.

En representació dels intel·lectuals dels treballadors soviètics saludà el poble espanyol i expressa la seva seguretat que vencerà el feixisme i que crearà nous valors culturals. L'art veritable, extret de l'ànima del poble, és internacional.

Per això nosaltres, en lluitar per la vostra victòria, lluitem pel triomf de la humanitat.

Multiplicant la força de la pàtria soviètica, col·laborem a l'obra de la destrucció dels feixistes i dels seus agents trotsquistes. Visca l'heroica República espanyola! Visca el lliure poble espanyol!

El públic, dempeus, aplaudeix en diversos indrets, el discurs del delegat soviètic.

Josep Mancisidor

Josep Mancisidor parla en representació de Mèxic. És rebut amb grans aplaudiments.

Els vostres aplaudiments —comença— em demostren que el poble

de Mèxic estima el poble espanyol igual com nosaltres estimem el vostre poble. Durant tot el meu viatge per Espanya he vist els noms de Mèxic i de Rússia units, units en la solidaritat envers el poble espanyol i en la confiança del poble mexicà en el soviètic.

En el comportament del poble de Madrid hi ha la garantia del triomf si totes les forces, si tots els pobles del món es saben posar al seu nivell. Cal fer-ho aviat. Que el poble espanyol no pugui dir-vos: ja és tard.

Maria Teresa Leon

Maria Teresa Leon parla, seguida d'un discurs de la delegació spa-

nyola. Els camarades que han participat al Congrés —digué— són d'aquells que saben ésser antifeixistes en els moments de perill i en els de satisfacció. L'ésser intel·lectual no és més que un motiu més per a ésser militant de la cultura, però militant, si cal, amb un fusell a l'espatlla.

Ara Castella crida al món: la glòria d'ésser espanyol és la d'ésser ciutadans del món! Veniu amb nosaltres!

EL GENERAL POZAS

Una gran ovació saludà S. E. el general Pozas i quan s'alçecà a parlar es dirigí als congressistes i els diu:

Camarades: Us dono la benvinguda, en nom propi i en el de milers de soldats que us abraçen des dels seus llocs de combat contra el feixisme i la barbàrie.

Per a nosaltres, sou la més alta representació de la cultura i de la civilització. Us expressem a la vegada la nostra admiració i el nostre agraïment.

Heu visitat el front de Madrid i allí heu conegut el dolor del nostre poble. Aquest dolor el devem a uns generals traidors, ambiciosos i inhumans.

Vosaltres sabeu que la guerra que sostenim és no ja una guerra civil, sinó una guerra internacional. Us demano que feu arribar a tot el món la veritat del que heu vist. I que

digueu que estem disposats, abans de caure en l'esclavatge feixista, a morir.

Vosaltres, companys de Garcia Lorca, esteu segurs que seguireu movent les vostres plomes per a defensar la independència de la pàtria de Cervantes.

Una llarga ovació assenyalà la fi de les paraules del cap de l'Exèrcit de l'Est que es conifon amb la salva d'aplaudiments inabarcables que saludà el President de Catalunya quan s'alçecà a parlar, després d'haver escoltat, tothom, a peu dret, «Els Segadors».

SERRA HUNTER
(Catalunya)

MIKITEUKO
(U.R.S.S.)

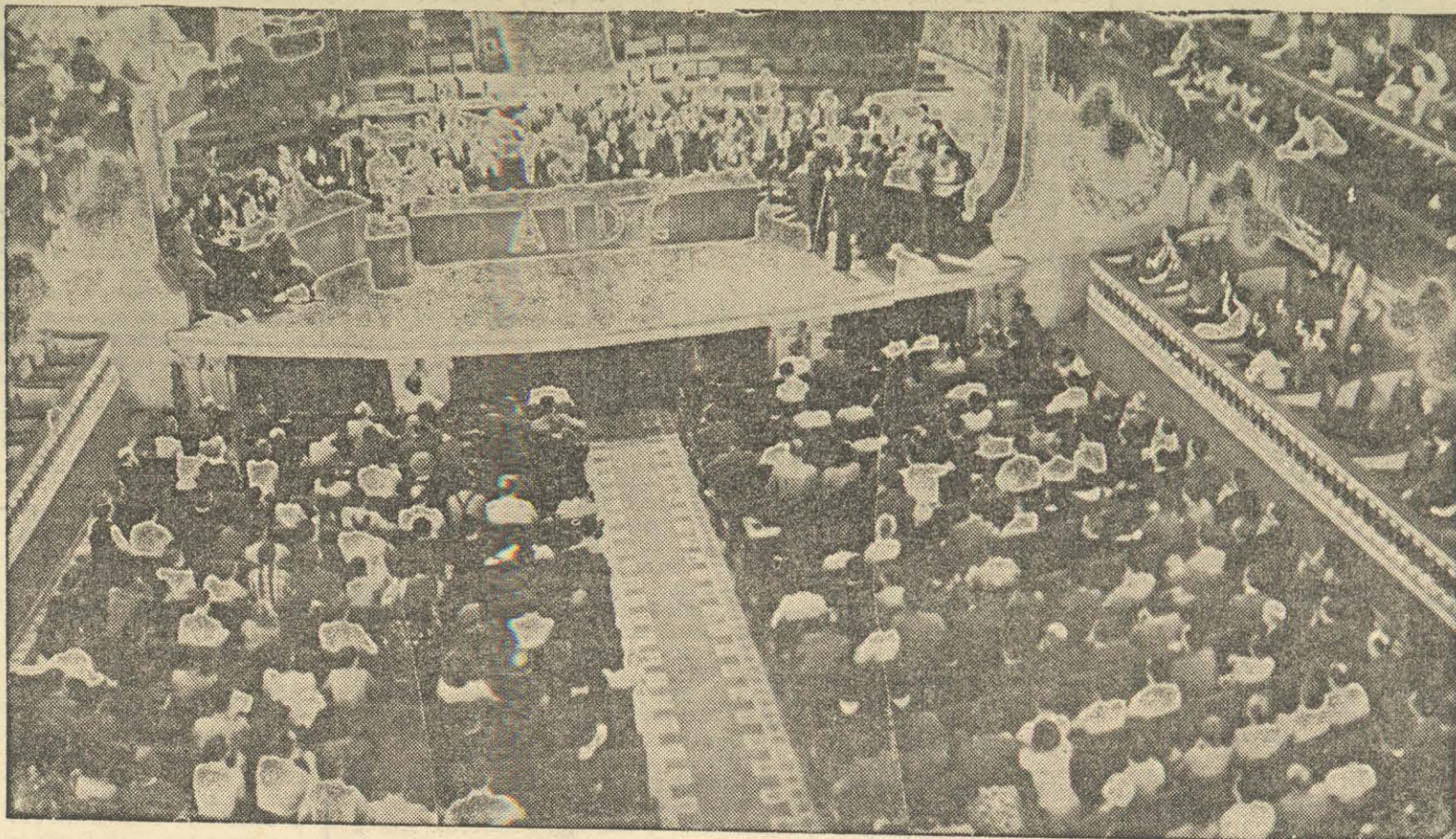
ANDERSON HEXO
(Escandinàvia)

JUAN MARINELLO
(Cuba)

SE-U
(Xina)

Un aspecte de la Sala del Palau de la Música Catalana, on es celebrà l'acte dels Intel·lectuals antifeixistes que participen en el II Congrés Mundial d'escriptors

"Lluitem per la nostra independència territorial i espiritual", diu el President Companys

El President Companys resumí, en breus paraules, el valor i l'abast de la col·laboració dels Intel·lectuals en l'obra antifeixista

jerarquia de la intel·ligència, o sigui per la civilització universal i la fraternitat humana.

He dit.

Una entusiasta ovació coronà les darreres paraules del President Companys, i seguidament es donà l'acte per acabat.

L'estada dels intel·lectuals estrangers a Catalunya

A LA GENERALITAT

Han entrat en grup compacte a la Generalitat. Aquest brillant mostren de la intel·lectualitat universal, només tenia ulls per a contemplar les pedres daurades del nostre palau i el cel blau de Catalunya.

Asiàtics, septentrionals, nòrdics, sud-americans... Tots agrupats al voltant del conseller de Cultura, Pi i Sunyer, i del President de l'AIDC, Serra Hunter, han resseguit els salons solemnes del primer pis —roigs, daurats i llum elèctrica— fins a sortir a l'esclat de llum del pati dels Tarongers.

—Es bonic!

—Quin cell!

Era inútil que el company Balcells infatigable speaker, anés expli-

cant-los, en cinc idiomes, arqueologia i història. Els nostres visitants estaven embadalits amb el blau del cel i el verd dels tarongers.

Però a dintre, el President Companys esperava la representació. Viu, plena de senzillesa i de cordialitat. Serra Hunter diu:

—Senyor President: els companys que han assistit al Congrés d'Intel·lectuals per a la Defensa de la Cultura, han volgut venir-vos a presentar els seus respectes, com a ciutadans que sou del poble de Catalunya. Confiem que el Congrés que ha tingut lloc, i l'estada a Catalunya, donarà els seus fruits i ajudarà a fer que l'opinió internacional conegui la veritable naturalesa de la lluita que sostenim.

El President de la Generalitat, respon

—Ja ahir vespre vaig tenir el gust de conèixer i de parlar amb aquesta distingida representació de la intel·lectualitat mundial. Avui, us agraïxo la visita que em feu i, en nom del poble de Catalunya, us dono les gràcies per haver vingut a ésser testimonis dels sacrificis que realitza la República en defensa de la llibertat.

Uns aplaudiments, unes fotografies... I Lluís Companys conversa una estona amb els visitants. El lliurat mexicà Mancisidor, en explicar les seves impressions:

—El feixisme és el darrer esforç del capitalisme en plena derrota. Hem pogut comprovar els seus mètodes bàrbars. La veritat, no ens pot sorprendre, car el feixisme és, essencialment, això: barbàrie. El que si ens ha sorprès, malgrat les informacions, és el poble de Madrid. Quina serenitat en l'heroisme! És la lluita que sostenim.

A L'AJUNTAMENT

Ahí, al migdia visitaren la Casa de la Ciutat els concurrents al Congrés d'Intel·lectuals per a la Defensa de la Cultura. Presidits pel doctor de Jaume Serra Hunter, president de l'Associació d'Intel·lectuals per a la Defensa de la Cultura, formaven part dels visitants, en representació de tots els països del món, els escriptors Benda, Potenza, Spender, Hnexo, Alberti, Se-U, Marinello, Barga, Mancisidor, Guillén, Neruda, Romo, Vallejo, Paz, González Turon, Bredel, Lund, Fischer, Cowley, Malraux, Champon, Villemard, Tzara, Blake, Cortázar, Max Aub, Sten, Kalin, Blanca Lida Tregu, Salvador, Iysse, Matilde Landa, Maria Bruguasleva, Pellissier, Bates, Anderson, Beascoa, Alexis Tolstoi, etc. Els visitants han estat acompanyats per l'alcade, senyor Hilarí Salvador, el senyor Carles Pi i Sunyer, conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que portava el despatx del President Lluís Companys i el doctor Serra Hunter, president de l'Associació d'Intel·lectuals per a la defensa de la cultura, pronunciant uns mots de salutació envers els visitants. L'acte, dins de la seva brevetat, fou d'una cordialitat perfecta i d'un intercanvi amical amb els intel·lectuals de Catalunya que en gran nombre, assistiren a la susdita visita.

A LA FONT DEL LLEO

Ahí, al migdia, al restaurant de la Font del Lleó, tingué lloc un altre ofert per la Generalitat de Catalunya, als intel·lectuals estrangers que han acudit a Espanya per a assistir al II Congrés d'Escriptors Antifeixistes.

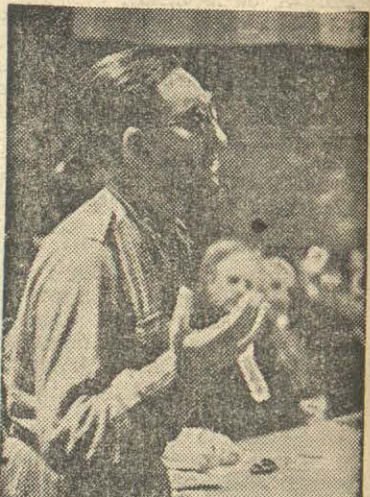
Occupaven la taula presidencial, amb les més destacades representacions de la intel·lectualitat, el Conseller de Cultura, Carles Pi i Sunyer, el vicepresident del Parlament, Jaume Serra Hunter, el sotsecretari de Cultura, Ramon Fontana, el Comissari de Propaganda, Jaume Miravittles, Maria Baldo de Torres, el secretari del II Congrés, Pau Tàcells, Maria Teresa Leon, l'escrip-

MARIA TERESA LEON
(Espanya)

JULIEN BENDA
(França)

NICCOLO POTENZA
(Itàlia)

GENERAL POZAS
(Cap de l'Exèrcit de l'Est)

JOSE MANCISIDOR
(Mèxic)